

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Johann Rust

**Tabulae Synopticae Sanctae Hebraeae Linguae Etymologiam Perspicue
Tyronibus monstrantes : Appositis Coniugationum Paradigmatis, & praincipuis
earum Anomaliis ; In Usum Scholarum Bernensium**

Bernae: Preux, 1613

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn794258573>

Druck Freier Zugang

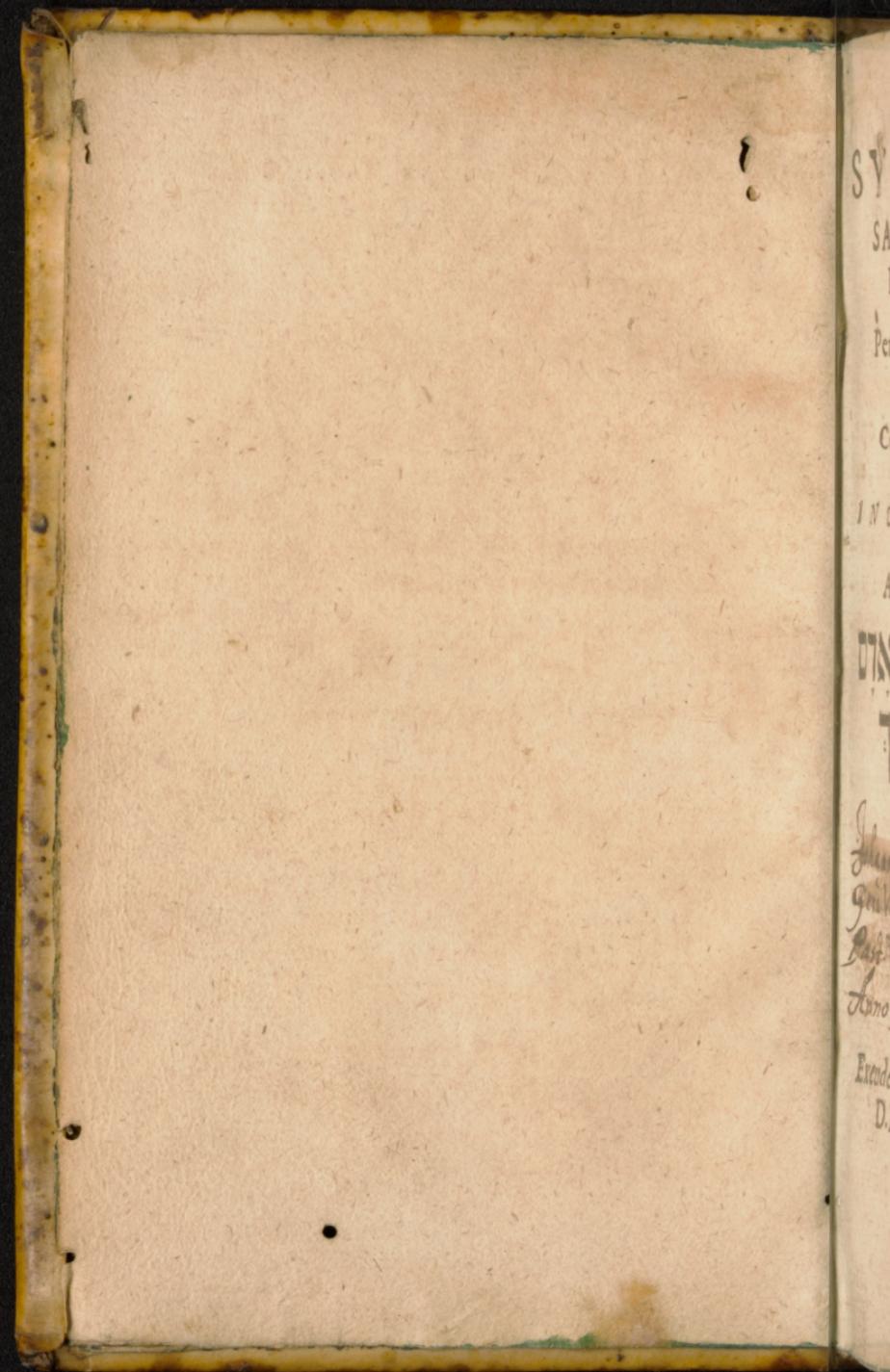

1. Tabula Synoptica Sæcæ Se
breæ Lingua. Joh. Rusty B.
2. Revelator punctorum vñilar
tissim. Matthæ Hafnerreffer D.
3. Epitome Grammaticæ Hebreæ
Johannis Buxtorfi.

CIO-1860¹⁻³

F.C. Helmrich

TABVLÆ
SYNOPTICÆ
SANCTÆ HEBRÆÆ
LINGVÆ ETYMOLOGIAM

Perspicuè Tyronibus monstrantes.

Appositus

Conjugationum Paradigmatis, & præcipuis
earum Anomalijis.

IN USUM SCHOLARVM
BERNENSIMUM. *Appositus*
A' IOHANNE RUSTIO B.

לעולם לימדר אדם
لتלמידיו בדרך קצחה:

Johann Melchior
Gerā Variscus
Post Wandlungen
Anno 1641. BERNÆ. Stadt in Schweizerland.

Ex libris
Bibliotheca
Academica
Rostochiensis

Excudebat IOANNES le PREUX Illustris.
D.D. Bernensium Typographus.

M. DC. XIII.

**MAGNIFICENTISSIMO
ET PRUDENTIASSIMO DOMINO.**

D. ABRAHAMO STURLEO, in-
clyta Bernensis Reipub. SENATO-
RI, Romannica Provincia Quæ-
STORI & PRÆTORI
dignissimo.

S. P. D.

VT Castigatio paterna Dei opt.
Max. quo ad scholas nostras, ad
facilia Græcæ & Latinæ Lingue
Compendia componenda præ-
terito anno me deduxit: ita *Ma-*
gnifice Domine Quastor, in ijsdem cogitationi-
bus, studiis ac laboribus me etiam nunc de-
tinet. Collegerá ante annos 17. totidem ferè
natus, ex Grammat. Hebræorum laboribus
in usum privatum non pauca: sed tanquam
Sibyllæ folia. Nunc cum recentiores Gram-
rem ipsam melius illustrarint, ex ipsorum
etiam fontibus hausi, quæ in hisce Tabulis
perspicuè disposui. Offero verò illas tuę Ma-
gnificentia, in debitæ observantia testimoniūm:
supplex orans, ut benignè suscipias,
mihi que favoris tui auram suauiter spirare
patiaris. Bernę Helvetiorū Anno salutis 1612

T. Magnif & ampli. obseru.
IOH. RUSTIUS.

MO
NO.
-
**VIGINTI DVARVM
LITERARVM HE-
BRAICARVM**

ה	ד	ג	ב	א	Forma.
He	Daleth	Gimel	Beth	Aleph	{ Nomen.
הָא	דָלֶת	גִימֵל	בֵית	אַלְפָה	{ Valor.
H	D	G	B	A	

ל	כ	ט	ת	י	ב	Forma.
Lamed	Caph	Iod	Teth	Cheth	Zain	Vau
לָמֶד	כָף	יֹוד	תֵת	חֵת	זָיין	{ Nomen.
L	C	I	T	CH	Z	V

צ	פ	ע	ס	נ	מ	Forma.
Tzadi	Pe	Haiin	Samech	Nun	Mem	{ Nomen.
צָדִי	פֵן	חַיִין	סָמֵךְ	נוּן	מֵם	{ Valor.
TZ	P	HH	S	N	M	

ת	ש	vel	שׁ	ר	ק	Forma.
Thau	Sin	Schin	Resch	Koph		{ Nomen.
תֹהַ	שׁוֹן	שׁוֹן	רֵשׁ	קוֹף	קֵופָה	{ Valor.
TH	S	SCH	R	K		

Finales.

צ	פ	נ	מ	כ
A ij	Y	z	S	T

ΣΚΙΑΤΡΑΦΙΑ GENERALIS.

S₁ CONSONA.

S₂ LITERA PUNCTUM.

Syllaba.

1. Partes
vocis

In Etymo-
logia

Communes affe-
tiones, quo ad

2. Vocis differentiaz

Species. Vox est

Numeri.

Sylla-
bam S₁ ACCENTUS

Metaplas.

Originē
Notatio
in S₂ SPECIE.

FIGURA

NOMEN.

PRONOMEN.

VERBUM.

PARTICIPIUM.

ADVERBIIUM.

CONJUNCTIO.

Sine nu-
mero. PRÆPOSITIO,

INTERJECTIO.

TAB.

TAB

a. PROFOUNDACIONE
Simplicem

b. PAL
De
Gut

CONSONA
Sustentare

c. Sonantes
Gaudere

d. Offic

T A B . I . D E C O N S O N A

I. Pronunciation.	Semivocalis	Sibilans. ש & ד.
		Acuta { Tremula, ר & ל.
Simplex	Liquida { Firma	Liquida { Obtusa, מ & נ.
		1 & 1
Mura	Tenuis { Aspirata	Dentalis, תְּרָא.
		Aperta { Palatina, קְכָנָה.
Duplex, i & y	Clausa, ב & פ.	Tenuis, צ & צ.
		Lenis, נ & נ.
	Densa, ו & י	Densa, ו & י.

Vel in 5. Classes.

1. Palatinæ. זִיכְרָה. 2. Lingualess. דָּלְתָנָת. 3. Dentales. זַצְרָשׁ. 4. Labiales. בּוּמָף. 5. Gutturales. אַחֲחָע.

2. Motu & quiete Quiescentes.	Sonantes carum	Officium	{ ostendere originem. vocis flexionem. punctum constituere. longum proferre.
			Principij. I copula quiescit in schurek ante literas
Locus.	Extre- mitate	Extre- mitate	{ labiales & scheua, nisi ac- centus impeditat.
		in	Finis.
		Medio :	omnes punctis vocalibus definituz.

Commutatio. Literæ מִנְחָא frequentiter inter se mutantur.

3. Officio. A iii

		כְּרָא	solum.
1.	N in vocali	propinquā	cum alia quiescente. נִזְׁמָן
2.	גַּלְּחָה	remota, præcedente scheva, נֵזֶם	
3.	in	Cholem. נְאָת.	
4.	in	Schurek. לְעִתָּנָם.	
		Zere. זָרָה.	Fili.
		Chirek. פְּרָטָה.	fructus.

	אַל בְּשָׁ	Ab initio tantum.
1.	סְרִבְשָׁ	Ab initio & in medio.
2.	כְּנָה בְּ	Ab initio, in medio & fine.
R A D I C A L E S .		

T A B . II.
D E P V N C T O V O C A L I p r o p r i o :

PUNCTUM	Vocale	Kamets,	a	obscurum.
		"Zere,	e	obscurum.
Proprium	Longum.	Chirekm.	i	circumflexum.
		Cholem,	o	circumflexum.
Breve	Properium	Schurek,	u	crassum.
		-Pathach	a	clarum.
Improprium.	Consonantiale	Segol,	e	clarum.
		Chirexp.	i	acutum.
		Kibbutz	ü	tenue.
	A.			
	Mappik. C.			
	Dagesch. B.			

De punctis
 Zeropunctis
 Compositis
 Consonantialibus
 Radicibus
 Vocabulis
 Schismatis
 dentem
 pli affini
 gando,
 etc.

T A B . III . A.

De puncto vocalis proprio S C H E V A , et raptissimo.

Improprium punctum vocale Scheva.	{ MOBIL }	1. ab initio dictionis. לְדוֹד
		2. sub dagessata. פָּקָרֶן
		3. post alterum Scheva in medio. פָּקָרֶן תַּתָּ
		4. post punctū longum sine accentu grām. פָּקָרֶן
Compositum. Sit plexus cum	{ MOBIL }	5. post punctū breve cum accentu Metheg. לְמַנְצֵחַ
		6. sub litera mox geminata. הַלְלוֹ
		7. ante א & ה. יְהִגָּה. לְשָׁאֹל. Exceipe בְּלָהָה. & pauca alia.
		Immobile. in fine dictionis. &c.
e cogno- scitur.	{ MOBIL }	Longa, o raptissimum Ka. expressum metz Chateph, est que latens: sed + Breui Chateph Pathach, a raptum.
		1. quando + sine acenru sequitur scheva. חַכְמָה
		2. quando sequitur Dagesch forte. רְנוּם
		3. sub finali litera sequente Makaph. בְּלָאָרְךָ
		4. cum cholem mutatur in o brevissimum, ut קְרַבְשִׁי

R E G U L A .

Scheva compositum afficit prae-
denteram servilem puncto sim-
plici affine. מאכל cibus. גִּתְּנָה in congre-
gando, מַעֲרָךְ statutum.

A גִּתְּנָה

R E G V L A E de Scheva simplici.
L.

1. Simplex Schœva est regulare punctum literarum servilium, sed vel ob gutturales, vel labiales, vel alias causas s^ep^e mutatur.

三

Si duplex scheva ab initio occurrit, prioris loco erit chirek, ut רכרי: vel pathach aut segol, præcipue sub gutturalibus. עברו, אפקוד. Tollitur etiam sequens scheva in Iod. בקיד, בקיד, pro sicut ustio.

III.

Omnis consona in fine dictio-nis, exceptis Quiescentibus, cum alio punto vacat, habet sub se scheva idque vel expressum, cum dictio terminatur י, ut יְהִי, vel duab. consonis, ut יְהִי addet: vel latens, רַבָּר.

NOTA. **נ** & **נ** in fine dictionis pro scheva ha-
bent pathach, & post ipsum pronunciantur. **נוּרָה**.
Contra & **תְּעִירָה**. Quam lectionem imitatur **נ**, ut
excelsus. **בָּרֶךְ**.

IV.

Sub gutturali ab initio nūquam est Scheva simplex sed eius loco compositum: nec in medio, nisi præcedat vel accentus moram faciens, רָעֵנִי: vel litera servilis proximè præcedens notetur chieek, עַחֲקִי: vel sequatur Dageschlene, חַפְלֶנְג. Vel etiam quoties una ex undecim literis Dagesch forte tantum recipientibus agitur, nec habet in se Dagesch, ut מעַיִן, רַעַיִתִי, חַמּוֹדָה, רַחְצָה.

T A B. IV. De Dagesch & Mappik.

Consonantiale punctum est

I Lene, in literis בְּנֵר כְּפָת, ab initio dictio-
nis, & post scheva quiescens, nisi vocalis
longa, aut lenis aspiratio antecesserit: vel
etiam accentus impedierit. *Aspiratione*
sublata pronunciationem indurat.

Da-
gesch

1. post puncta brevia & longa cum
accentu potest esse in omnibus,
præterquam gutturalibus, & resch;
exceptis paucis exemplis, ubi in a-
leph & resch Dagesch occurrit.
2. Puncta longa in sua analoga bre-
via mutat. ut à תִּתְּ fit מִתְּ.

Et
cat.

3. Semper vel *format*, vel *ornat*, vel
compensat. Unde regula. Incipien-
tia à pathach, chir. p. & Kibbutz,
nullo sequente Scheva habent Da-
gesch formativum in secunda, nisi
ea sit gutturalis, aut resch. Quæ pa-
hach & chirek habent, formantur
à pihel, quæ Kibbutz à Pyhal.

4. *Ornat*, quando εὐφωνίας gratia li-
teræ imprimitur post punctum
longum interveniente accentu.
תִּלְ. [in תִּתְּ tamen punctum
longum euphonice destituitur ac-
centu αρδε συνοπτικά πόδειξιν.] Vel
etiam, ut quietem puncti scheva
impedit, ut in שְׁלֹמֶן palatum.
5. Compensat literas è dictione per-
ditas ob iustitiam linguæ.

Mappik.
in, post
chirek, ut
יִתְּ.

Et in תִּתְּ fi-
nali ut

Aspi-
rationis ma-
iori nisu li-
tera proferen-
da.

Consonantes punctis iunctæ.

T A B. V. De Syllaba.

• {unius literæ, copula.
In Sylla
ba specta
da eius } Compositio.
est {
pluriū {
è {
Quantitas: {
de qua in prosodia

vocali &
conso-
nante {
duab. וּ
plu-
sib. מְשִׁׁים
duab. vocalib. & cōsonāte,
Diphthongus finita vau
vel Iod. Vau, וָו וְוָו וְוָו.
Iod. וֵו וֵו וֵו.

T A B. VI. De Accentu.

Accen-
tus } Grāma-
ticus. { At hnach יְהַנְחָה, denotat וָאֶלְעָזָר. In Io-
bo tamen, Psalmis & Prover-
biis non semper.
Rebiah יְרֻבָּה {
Zakeph Katon יְקֻמָּתָה {
Silluk יְפֻנְתָּם punctum.
Rheto-
ricus } Metheg. יְמַתְגָּה : acuens & circumflectes
Makaph. בְּלִי גְּמַתְפָּה. Destituens
antecedentem syllabam.

De reliquis accentibus consule Thes-
saurum D. Buxtorfi. Hi tyroni pos-
sunt sufficere.

T A B . V I I .

De Metaplasmo.

Litera vel syllaba	Deficit,	principio. <i>Aphæresis.</i> רְ declinavit pro דָּרְ Jud. 19. 11. נַּקְחֵ accepit pro נַּקְחַ זְech. 17. 5.
	detrahendo, de	Medio. <i>Syncope.</i> לְשִׁמְעָן ad faciendum au- dire, pro לְהַשְׁמִיעַ Pſal. 26. 7.
Redundat	Contra hendo.	Fine. <i>Apocope.</i> שְׁמַעֲנֵה audite pro شְׁמַעַן Gen. 4. 23.
	Crasis.	לְאַמְדָּר dicēdo pro לְאַמְרָה. יְדָר pro יְדָה.
ad iungendo in	principio. <i>Prosthesis.</i> הַיּוֹם האַרְבָּה mare u- num, Ier. 52. 20.	
	Medio. <i>Epenthesis.</i> אַזְרָנוּ pro אַזְרָנָה psal. 28. 7. אַנְפָוּ & exsurgit, Hos. 10. 14.	
Immutatur.	fine. <i>Paragogē.</i> Sex literæ in fine otiosæ addun- duntur. תְּשִׁמְרוֹן, אַתְּהִזְזִין custodictis, Deut. 8. 1. Nu. בְּנֵי pro בְּנֵי יְשִׁיבָה residens. Pſal. 123. 1.	
	לְעַשְׂוֹתָה תְּ in קְוִמָּה שְׁבָתָה &c.	
	Disiungendo. <i>Dieresis.</i> בִּירְתָּה pro בִּירְתָּה.	
	<i>Metathesis.</i> אַלְמַפִּיּוֹן Reg. 10. 11. pro hoc scri- bitur 2. Paral. 9. Sic אַלְגַּטִּיּוֹן ini- quitas. Oſe. 10. 9. pro quo legitur עַוְלָה lob. 6. 29.	
	<i>Antithesis.</i> יְשִׁׁוּן pro יְשִׁׁוּן ponet. Exod. 4. Omnes literæ ciudem instrumenti frequenter in- se commutantur. רְכַזְבָּק iustificavit se , pro תְּצִקָּה.	

T A B V I I I . *De Specie, & Figura.*

Primitiva, שָׁרֶדֶת radix.

SPECIES.

Derivati
va, cuius
7. Species

Patronymica.	שְׁרָאֵلִי
Gentilia.	מַצְחָה
Denominativa.	דְּגָלָם דְּגָלָם
Diminutiva,	אֲשָׁרֶת
Verbalia,	מְלֹךְ אֶלְךָ
Participalia,	שְׁוֹמֵר
Numeralia	רָאשָׁן
	אַחֲרָן

Ordinalia.	רָאשָׁן
Cardinalia.	אַחֲרָן

Derivatorum Formatio.

1. Additione literarum, וְהַאֲמַנְתִּי. Haec literæ, excepto וּ, præpositæ cuilibet voci incipienti à literis וּ, vel וּ, sèpè eas commutant, וּ quidem in Dagesch, sed autem in Vau. Attamen si media litera fuerit וּ, sexpius fit commutatio in Dagesch. ut מַצְבָּה pro מַצְבָּב statio. *Idem fit in verbis.*
2. Detractione. ut תְּמַסְּתָּה.
3. Additione & detractione simul, ut לְשֻׁבָּה שְׁבָה
4. Mutatione punctorum vocalium, ut דְּבָרָה בְּדָרָב.

Figura Simplex טְקַרְבָּן
Composita, אַבְרָהָם

Investigatio Radicis.

Abiace serviles, & tres (si foris supersunt)
Radicem thematis noveris esse tui,
Si tantum remanere duas conflexeris, adde
Nun aut Iod capiti, vel dato Vau medio.
Aut He postponas, aut conduplicato secundam,
Vera statim radix pullulat inde ubi.
Unicasd remanet mihi litera, quando removi
Serviles, radix dic age qualis erit?
Nun da principio, vel Iod superadde quiescens
He finit, radix inde petit a venit.
Quicquid analogico norma dissentit ab usu
Hoc exercitium, Lector amice, docet.

Vel

1. Abiectis servilib. Si due remanent, ac prior est dagesata, præpone vel, ut וְנָא שׁוּבָה בְּזַבְדִּלְךָ. In וְנָא præpone.
2. Si posterior est dagesata, illam duplica. Si vero dagesch sit nota, conjug. postpone רְבָדֵל בְּזַבְדִּל.
3. Si neutra sit dagesata, præpone vel, rarius & vel interpone, vel postpone נ, & rarissime נ.
4. Si unicatantum manet radicalis, præpone ג vel, & postpone נ. Excipe nun dare, אֲנָתָן נָתַן posuisti, אֶתְנָתַן. Reliqua docebit usus.

TAB. VIII.

DE NUMERIS. David, Rabbel

SINGULARIS. Singularis numeri tantum sunt nomina propria. דָוִד Liquorū שְׁמַן: frumentorum בְּנֵי לְבָנִים panis: planetarum, שְׁמַשׁ Sol. Metallorum, קְרָבָה argentum: in plur. pro numenīs argenteis, Gen. 42. 25. בְּרִיל stannum in plur. pro scoriis stanni, Ies. 1. 25.

NUMERUS est

duplex

PLURALIS

Formatur per {
 1. adiectionē ס in masc. בְּנֵי.
 syllabæ ס in fœmin. בְּנֵת.
 2. subtractionem , אֶלְקָרְבָּן,
 3. muta. צְבִי
 tionem } est plur. בְּנָאִים.
 Puncti: idque varie.

N. 1. Pluralis numeri tantum sunt pleraque nomina æratum, בְּנֵי pueritia quædam etiam dignitatum, אֶרְנִי domini, pro dominus, Ies. 19. 4.

2. Quædam mascul. pro בְּנֵי habent chald. בְּנָאִים, ut אֲבָנָה patres ab Fœminina etiam quædam fleuntur ad normam masculinorum. אַלְמָן quercus, אַלְמָן. Quædam habent בְּנֵי & בְּנָאִים.

Sub plurali comprehenditur etiam DUALIS in Nomine, qui rerū naturā, arte, vel ex rei circūstātia geminarū, & apud Hebreos rarus est Formatūrq; per adiectionē syllabę ס, sed ita ut Iod sit mobile precedingēte [-] ut עִינִים oculi N. Multa usq; tantum altero numero carant, que diligenter ēctione ab servanda,

T A B. IX. D E N O M I N E.

NOMEN est vox numeris cunctis	Accidentia	GENUS	MASCULINUM.
			Natura mascul. sunt, nomina virorum, virilium officiorum, populorum, fluviorum, montium, mensium.
CÖMUN.	FEMININUM.		Terminatione masc. sunt, quæcunque in literas alias desinunt, præter נ cum accentu & נ ita quidem, ut ultimam consonantem plerumque præcedat vel zere vel chir. m. vel schurek.
			Natura fœm. nomina mulierum, muliebrium officiorum, urbium, regionum, ventorum, membrorum corporis geminorum.
SPECIES			Terminatione fœm. sunt, quæ desinunt in נ præcedente Kamets & accentu: & נ servile præcedente chir. m. vel cholem, vel schurek.
			Communia usu potissimum observanda, ut Numeralia Cardinalia à 10. usque ad 100. & nomina animalium, Latinis E- picena. נ est omnis generis & numeri.
CASUS: qui cognoscitur additione nominis aut verbi in contextu, vel præfixione literatum, הַלְּבָן, & particulae נַנְּ.			
			Substanti- § Proprium. דָּוִיד David, vum § Appellativum, ספר I ber.
			Quædam maximè ob sexus dif- ferentiam moventur. ut בָּרְהָרָה, גְּבִירָה, נְגִבִּירָה.
			Adiectivum. § Motto. נְרוֹתָן מְלֵאָה ubi § Cöparatio circumscripta.

TAB. X. DE PRONOMINE integro
 Genus & Casus ut in Nomine, sed spe-
 ciali anomalia.
 Accidentia Personæ tres, i. 2. 3.

PRONOMINIS.

Species.

Integrum

Demonstrativa notans
personam remve

Absolutæ, ut personæ

Tantum

1.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ego} \\ \text{tu} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{אָנֹכִי} \\ \text{אַתָּה} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{נָחָנוּ אֲנָחָנוּ} \\ \text{אַתָּם} \end{array} \right.$	Plur. G..
2.				C
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אַתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	m.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אַתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	Vos.
3.			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	f.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	illi.m.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	illæ.f.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	ipsa, ea.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	iste.m.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	istæ.f.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	plur. utri- usque generis, illi, illæ.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	Relativæ utriusque ge- neris & numeri, qui, quæ, quod.
			$\left\{ \begin{array}{l} \text{אֶתְּ} \\ \text{הַ} \end{array} \right.$	Simul, aliæ absolutæ, aliæ relativæ, i. e. is, is, iste, isti, qui, vel fœm. ea, ista, istæ, quæ, per sonæ 3. numeri & generis utriusque.

Interrogativum, S persona. יְהִי quis?
 utriusq; gen. & nu.
 de { quæ? qui? quæ?

CONTRACTUM. re, בְּרִית
 tab. ii. quod? quid? quæ?

B

DE PRONOMINE.

1. Personę, gen. com.

Nom. אָנוּכִי vel אָנֹכִי ego.

Dat. לִי mihi.

Accus. אָתוּתִי me.

Ablat. מִמְּנִי à me.

Plur.

Nom. אָנוּכָם vel אָנוּכָם nos.

Dat. לָנוּ nobis.

Accus. אָתוּתָם nos.

Ablat. מִמְּנָם à nobis.

2. Personę mas. sing.

Nom. אַתָּה vel אַתָּה tu.

Dat. לְךָ & in pleniori sē

tētia distinctione לְתֵבִי tibi

Accus. אַתָּךְ, vel אַתָּךְ, te.

Ablat. מִתְּךָ vel מִתְּךָ à te

Plur.

Nom. אַתָּהֶם vos:

Dat. לְכֶם vobis.

Accus. אַתָּהֶם vos.

Ablat. מִתְּכֶם à vobis.

Fœm. gen. sing.

Nom. אֲנָה vel אֲנָה Tu.

Dat. לְךָ tibi.

Accus. אֲנָה te.

Ablat. מִתְּךָ à te.

Plur.

Nom. אֲנָהֶם Vos,

Dat. לְכָם vobis,

Accus. אֲתָהֶם vos,

Ablat. מִתְּכָם A vobis.

3. Personę mas. sing.

Nom. הָאֵל Illę,

Dat. לו illi,

Accus. אַתָּה illum,

Ablat. קְרַמְנָה Ab illo.

Plur.

Nom. הָאֵלִים Illi,

Dat. הָאֵלִים illis,

Acc. אַתָּהֶם אַתָּהֶם illos,

Ablat. קְרַמְנָה Ab illis.

Gen. fœm. sing.

Nom. אֲנָה Ipſa,

Dat. לְהָ ipſi,

Accus. אֲנָה ipſam.

Ablat. קְרַמְנָה Ab ipſa.

Plur.

Nom. אֲנָהֶם Ipſae,

Dat. לְהָן ipſis,

Acc. אֲתָהֶם אֲתָהֶם ipſas.

Ablat. קְרַמְנָה Ab ipſis.

T A B.

T A B. XI. De pronomine contracto.

ו ex שָׁנָה, psal. 122. שְׁחַרְתָּךְ quæ coniuncta est; aliâs sëper sequitur Dagesch. vel ו. Iob. 19. שְׁדִין quod iudicium. Rarò ו, ut Eccl. 2. נְהֻשָּׁה quod est.

Ab initio.

Pronomen
Contractum.

Nex נֶגֶן nunc demonstrativum, hic, hæc, hoc, nunc relativum, qui, quæ, quod. Habet post se Dagesch, nisi guttur, aut Resch impediat; præponiturque nominibus Subst. & adiectivis, gentilibus & patronymicis integris, non autem constructis, aut cum affixis coniunctis. Nomina propria viorum illud respununt. Valet articulum, saepèq; emphasin denotat, unde appellatur הַיְדֵעָה He cognitionis, seu notificativum, præfigitur etiam pronominib. integris. Interdum est pleonasticum.

	Sing.	Plur. G.
I.	נִי	נִכְנָה
2	נִזְנָה	נִזְנָה m.
3	נִזְנָה	נִזְנָה f.
in fine. Enumeratio personæ	נִזְנָה וְנִזְנָה	נִזְנָה וְנִזְנָה m.

Paragoge triplex. נִזְנָה & נִזְנָה. בְּנִזְנָה & בְּנִזְנָה. pro נִזְנָה. Sic נִזְנָה pro נִזְנָה. Et נִזְנָה pro נִזְנָה & נִזְנָה communigenere.

B ii

T A B . X I . D E V E R B O .

Gens.	Personæ	Activum,	פָּקַד
		Thematis { Passivum.	נְפָקַד
			הַלְּךָ
		Masculinum,	מָכָר
Tempus		Fœmininum	פָּקָרְהָ
		Commune.	פָּקָרְתִּי
		Præteritum: un-	בִּנְגָנִי.
		de Participium	Præs.
Accidensia		Finitū { duplex	לִיְבָה.
			Præt.
		Futurū { Primū, Imperat.	
		duplex { Secundū, Futurū	
VERBI		Infinitū, ē futuro primo ortum,	
Comis-		INFINITIVVS.	
gatio.		Prima {	בְּנֵתִי
		Personæ triplex.	בְּנֵתָה
			בְּנֵתָה
		Secunda {	
Species			
		Tertia. {	בְּנֵתָה
		Levis {	Activa, Kal.
		Pathach {	Passiva, Niphah.
		Secunda per {	Activa, Hiphil.
			Passiva, Hophal.
		Gravis seu {	Activa, Pihel.
		Dageßata {	Passiva, Pühah.
		Analogum.	Secunda Hithpacl,
		Anomalum.	Activa & passiva, reciproca.

Anomalum
verbum est ex
anomalia Con-
jugationis:
quæ sit

Contractio-
ne: unde Mo-
nosyllaba

Simplicia quæ a-
mittunt Vau vel
Iod. בָּן vel בְּן,
וְן.
Geminata. סָבָב
סָבָב.

Productione: unde
poly syllaba finita
נָעַמָּה, ut נִלְמָתָה, ut

Forma Activa, sive Coniugatio K A L.

Conjugatio Kal, קָל id est levis, dicitur &
לְיָד, ab antiquo Paradigmate, unde etiam
reliquæ conjugationes sua nomina sortiu-
ntur. Est autem conjugatio Kal simplex, ca-
rrens characteristico signo: simplicem etiam
habet significationem atque scripturam:
quæ significatio aut absoluta est, ut קָל stetit
aut transitiva, קָל visitavit.

P R A E T E R I T U M.

f. m. s.

NOTA. i. Quæ-
dam desinunt iar-

פָּקָר 3. visitavit.
פָּקָר תְּפִירָה 2. visitavisti.

B ij

CONJUGATIO.

Zere , ut יְחִדָה com. פֶקְדַתִי 1. visitavi.
 Quædāin Plur. חֲפֹצָה .
 cholē , ut יְכַרְבֵו com. פֶקְרוּ 3. verunt.
 po- קְרַתְתִם pl. יְכַלְתִם פֶקְרַתְתִם 2. vistis.
 tuerunt, יְכַלְתִם פֶקְרַמְתִם I. vimus.
 &c. תְּמִתָּה.

2.f.3. אָלָת̄ abiit, pro אָלָת̄ Deut. 32.
 36. At נְשָׁתָרָה cum dagesch euphonico, re-
 tracto in penult. accentu. Ies. 41.17. Et forma
 chald. גְּבָחָה extulit sc. א loco ח, Ezech. 31.5.

3. f. 2. ultima existente ה vel ו. שְׁמֻתָה au-
 dis, Jer. 4.19. לְקֹחַת accepisti, I. Reg. 14.3.

4. com. 1. cum chirek. שְׁאַלְתִּי petivi I.
 Sam. 1.20. 5. plur. 2. m. cum chirek. וּרְשָׁתָם possidebitis, Deut. 4. 1. & cū segol, שְׁאַלְתִּתְּ petivistis, I. Sam. 12. 13. 6. verbum בְּרַת & נְתָנָה amittunt ultimā, בְּרַתְּ dedisti, נְתָנָתְּ succidisti Per Aphæresin תְּתָה, 2. Sam. 22.

Anomala monosyllaba simplicia.

1. Terminatio I. Pathach,
 ס sprevit, Zach. 4. io. 2.
 Zere, quod in tertiiis per-
 sonis manet, in reliquis

בָן בְּנֵי
 בָנָת בְּנָתִי
 בְּנָתִי

KAL.

transit in Pathach, ut מִתְמַת בָּשָׁת
3. Cholem, ut כּוֹשׁ בָּשָׁת.

כּוֹנֵג
בְּנֵתֶס תּוֹן
בְּנֵנוֹ vel בְּנֵג

2. Ezech. 46. שְׁבָרֶת
reversa est, pro שְׁבָרֶת Zach. 5.4. pro
permansit. Mal. 4. פְּשָׁתֶת multipli-
cati estis, cum chirek pro pathach.

Monosyllaba geminata.

Accentus in ultima, וּרְבָה
multa sit, les. 6. 12. Sine
dages, שְׁחוֹתִי incurvavi
me, Psal. 35. 14. cum ac-
centu in ultima, רְכֻנָּג mol-

סְכִ סְכִירָה
סְכִוָּת סְכִוָּת
סְכִוָּתִי
סְכִוָּפָה &c.

licra sunt, psal. 55. 22. cum cholem. רְמוֹ
atollunt se, Job. 24. 24. Analogum est
& circuibunt, Eccl. 12. 5.

Polyssyllaba finita נ.

Sic monosyll. בְּאַת בְּאַת.
Zere in secunda & pri-
ma persona manet, וְאַתְּ
וְרְאַתְּ. וְרְאַתְּ יְרַאַתְּ.
Contractum est וְקְרַאַתְּ
& vocavit, les. 7. 14. Irreg.

מְצָאָה מְצָאָה
מְצָאָתְּ מְצָאָתְּ
מְצָאָתִי
מְצָאָה
מְצָאָתֶס תּוֹן

CONJUGATIO KAL.

2. f. יְצַרֵת & sities Ruth. 2. 9. Et מצאננו
 פָלָתִי , אֲנַחְנוּ אֶנְהָבָא כְלָתִי
 plenus sum, Iob. 32. 18. & מְלֹא plena sunt, Eze.
 18. 16. Parag. אֲנַחְנוּ נְשׁוֹנָא psal. 139. 20.
 veniamus, I. Sam. 25. cū cholem. נְאָנָה Ier. 27. 28.

Poly syllaba finita

ה.

א loco ה קראני, Iob. 4. 14.
 In tertia s.f. ה mutatur in
 Iod. חסְרִית confidit, psal.
 57. 2. contractum est
 שְׁשִׁיר fecit pro שְׁתִיר.
 Et חָזֵר & vivat illa, pro
 חָתֵת Exod. 1. 16.

לה פלתר	בלית בלות
בלית בלות	בלותי
בלותי	בלו
בלו	בלתס תִּן
בלתס תִּן	בלנו

Interdum excidit iod. בְּנֵת adificasti, I.
 Reg. 9. 3. וְחוֹתָת & eris, 2. Sam. 15. 33.
 Secunda fœm. cum scheva. וְחוֹתָת & esto, 2
 Sam. 14. 2. cum נ in medio, רְצַאתִי, accepted
 habebo, Ezech. 43. 27. Sed pro שְׁלֹוחִי, tranquillus fui, Iob. 3. 26.
 חָרַק fuerunt Ier. 50. Penacutum erraverunt,
 Ies. 16. Restitudo iod. חסְרִית speraverunt,
 Psal. 57. interposito נ, תְּלָאוּ suspende ut
 eos, 2. Sam. 21. 12. Prima plur. אַתָּנוּ venitus,
 Icr. 3. 22.

C O N J U G A T I O

F V T V R V M P R I M V M,

vel Imperativus.

Nota. 1. In Neutris ferè tantum est terminatio Pathach, (unde & in reliquis temporibus) שְׁלַח mitte. Cum ה parag.

שְׁלַח־ שְׁמַר־ שְׁמַרְתָּן custodi, cum dages euphonico. Cum cholem תְּמִימֵי detestare, Num. 23.7. pro תְּמִימֵי. Sub prima gutturali est segol, אֲסֶפֶת congrega, Nu. 11.16.

2. Fœm. מלכִי regna, Iud. 9.10. Prima gutt. בְּשֻׂנָה denuda, Ies. 47.2. Irreg. קְסֻמִי 1. Sam. 28.8.

3. Plur.m. מְשֻׁבְתִּים Kamets Katuph, trahite, Ezech. 32.20. Fœm. אֲמַעַן שְׁמַשְׁתָּן audite, ex terminatione Pathach, Ies. 32.9.

4. Inchoata, amittunt primam radicis, à fit נְגַשׁ vel נְגַשׁ vel נְגַשׁ. A' נְגַשׁ fit נְגַשׁ da. Interdum seruatur גְּנֹזֶר נְגַשׁ custodi, psal. 34. A' לְקַח est נְקַח accipe, irreg. np. Et inchoata iod, quoꝝ ferè desinunt in Zere; ut אֲשַׁבֵּת שְׁבַבְתָּן sede, a' יְלַךְ est לְלַךְ vade: Quorum media x, retinent Pathach, ut

F. S. M.

פְּקֹדְךָ visitā,
Plur. פְּקֹדְךָ פְּקֹדְךָ visitatē.

CONJUGATIO.

אֲפִיךְ אֵשׁ פָּעַלְתָּה כְּחַדְתָּה. אֲרֹשְׁׂא וְרֹשְׁׂא
פָּעַלְתָּה כְּחַדְתָּה. אֲרֹשְׁׂא וְרֹשְׁׂא.

Monosyllaba simplicia.

Cum cholem, בְּנֵי שׁוֹמֶן I. Sam. 20. |
Euphonię gratia, בְּשָׁבֶר revertere |
Parag. בְּוֹנְכָה revertere. Cum accentu in ultima, עֲוֹרֵךְ evigilat f. Iud. 5. 12.
Cum cholem מְקֻשְׁרָה surgite f. Ies. 32. 9.

Monosyllaba geminata.

1. Sed סָבִיבְּ devolve, Psal. II. 9. |
Parag. est טְבִינָה אֶרְהָה maledic. Num. |
22. 6. קְבַּה maledicito, Num. |
22. II. pro הַמְּרָא Irregul. קְבַּנְתָּה exsecrare illum, pro המְרָא vel קְבַּנְתָּה Num. 23. 13. Cum Schurek. תְּהִנָּה corrobora, Psalm. 68. 29.
2. Accentu murato, cholem corripitur in kametz katuph. רְגִזְנִי exulta, Zac. 2. רְגִזְנִי exultate Ies. 44. 22.

Poly-

KAL.

Poly syllabafinita נ.

1. pro רָא Psalm. 34.10. | פָּאַ מְעַזִּי
2. Ex inchoatis à ג vel Iod | פָּאַ מְעַנְתָּה
duo sunt defectiva. נְשָׁן facit
אָשָׁן, attolle: sed נְשָׁן Psal. 10, 12, & Psal. 4,
נְסָחָה. à נְשָׁן est נְשָׁן egredere. à נְשָׁן est נְשָׁן.

Poly syllabafinita נ.

Terminatio segol. חֲזֵלָה & גָּלֵל
vive. Forma chald. נְשָׁן esto, גָּלֵל גָּלִינָה
Iob. 37, 6, הָה esto, Exod. 18, 19,
Restituto Iod, וְהָה venite, Ies. 21, 12, &
cum ה pro נ: הָה ibid. v. 14. Ad dilatam-
dam gutt. א, cum zere: אָפָה coquite,
Exod. 15, 23. אָלָה ulula: Joel. 1: הָשָׁעָה fac. וְהָ
vomite: Iod pro נ: אָהָה.

FUTURUM SECUNDUM.

f s m.

Formatur

תְּפִקּוֹד בְּפִקּוֹד visitabit

CONJUGATIO.

ab Imperati-
vo, assumtis
literis אַתָּה :
cum segol.
quia guttur.
est : reliquæ

visitabis.
p. c. תִּפְקֹד visitabo.
visitabunt.
visitabitis.
c. נִפְקֹד visitabimus.

haberent scheva, nisi alterum sequere-
tur. Habet etiam terminationem Pa-
thach. Propter gutturales fiunt muta-
tiones punctorum; quas in lectione
Bibliorum observabis. Pro cholem est
interdum schurek: שׁמְוּרָה custodit
eos. Prov. 14.3.

Irregul. est אהָב diligetis, Prov. 1.22.
pro אהָב. Sic יְפֻשֵּׂר iudicabunt, Exod.
18.26.

Inchoata & contrahuntur in cho-
lem: & Pathach vel zere terminantur.
Ab אָמָר est יְאָמָר &c. Sed לֹא ab אָל
abijt. Inveniuntur etiam integra, ut
יְאָמַר colliget. Iob. 34.

Inchoata

KAL.

Inchoata Iod suam literam indicant per zere. à יְשָׁבֶת est sedebit. at à יְכָלֵל fit. Präseente Iod sunt analoga. קְנַעַן à פְּגַעַן. Sed יְמַעַן laborabunt pro פְּגַעַן; Ies. 65.

Inchoata primam radicalem compensant per Dages ut שְׁגַנְתִּי pro שְׁגַנְתִּי. à תְּפִלְתִּי verò amittitur prima : תְּפִלְתִּי accipiam. Integrum est הַנּוֹרָף impelles, Psal. 68.3. יְשַׁלְּחֵל decutit. Iob. 27.8. pro יְשַׁלְּחֵל Deut. 28.40.

Monosyllaba simplicia.

Habet etiam termina-
tionem cholem, ut וַיְרַס
& exaltabitur, Num. 24. 7.
Si autem ultima fuerit
guttur. aut ר, infine est Pa-
thach. Cum duplii Pa-
thach: שְׁחַת & festinavit,
Iob. 31.5. Verbum פָּשַׁע sub literis Ethan

יבָּנָן	תְּכִוָּן	תְּכִוָּן תְּכִוָּן
אֲקָוָן		
יְבוּנוּ	תְּכִוָּנוֹת	תְּכִוָּנוֹת
נְבוּנוֹ		

CONJUGATIO.

habet zere, forma hinc & à שׁ compo-
sita, אַבּוֹשׁ Erubescam. Retracto accentu
ad penult. Cholem vertitur in Kametz
Katuph. בְּשָׁבֵת & reuersus es. i. Reg. 13.22.
Cum epenthesi Iod: תְּשִׁבְנָה revertimi-
ni, Ezec. 16.55.

Monosyllaba geminata.

Kametz sub literis E-
than resolvitur in breve
punctum & Dages: אַקּוֹב
maledicam, Num. 23. 8.
Habet etiam termina-
tionem schurek: יְרוֹן can-
tabit, Prov. 26. 6. vel Kib-
butz: וַיְרִיב vermificavit, Exod. 16. 20.
Accentu retracto Cholem corripitur
in Kametz Katuph: סִבְבָּה & circumivit:
Iud. 11. 18. Analogum est פְּנַי gratiam fa-
cit, Amos. 5. 15.

זְסֻכָּה תָּסּוּכָּה
תָּסּוּכָּה תָּסּוּכָּה
אַסּוּכָּה
יְסֻכּוּכָּה תָּסּוּכָּה
תָּסּוּכָּה תָּסּוּכָּה
גְּסֻכָּה

Poly-

KAL.

Polysyllabafinita N.

א in ה commutato:	ימצא תמציא
curabo, Levit. 3.22.	תמציא תמצאי
Verbum נצhabit נצ:	אמצא אמא
compensato Iod per ze- re , quamvis incipiat à Tzadi.à רא est אָרְךָ: prima	ימצאו תמצאנח תמצאו
radicali quiescente in chirek. Verbum נש facilitate aliquan- do tamē deest Dagesch. Monosyllaba: ut בְּנֵא תִּבְנֶא plur.fœm. & תִּבְנֶא ve- nient.	נמעה

Polysyllaba finita ה.

Terminatio Zere : in
 העשה facies:2. Num.13. ka-
 metz in אֲשֻׁה respiciam,
 Psal.119.ii7. Cum ה parag.
 ה radicale mutatum in
 Iod mobile in אַהֲמִיה per-

CONJUGATIO.

strepam, Psalm. 77.4: Sic cum ג parag.
ייחסִין confident Psal. 36.5. ה mutatur in
א. ישנָא mutatur: Thren. 4.1. Sed תְמִחֵה de-
leas, Ier. 18.23. pro תְמַחָה תְשִׁוּ obliviſcatiſ:
Deut. 32.18. pro הַנְשָׁה vel תְשָׁה. Ex prima
radicali נ in Cholem quiescente תְאַבֵּה
acquiesces, Deut. 13.8. pro quo Pro. 1.10.
תְבָא A. A. est הַנְטָה אֲתָה per apoc. EN sic ו
Per Apocopem גַל demigrat. Job. 20.28.
pro גַל. Cum guttur, יְשָׁוֹ & respexit,
Gen. 4.4. Cum gemino Pathach, יְיָנָו &
respondi, Zac. 4.11. pro יְעֻנָּו. Sic con-
tractum וַיָּאֶת & veniet, Ies. 41.25. pro
וַיָּאֶת & hoc pro יְאַתָּה.

Cum apoc. literæ Ethan habent Zere:
אַתָּה Psal. 18.11. volitat. Sic אַתָּה & venit,
Deut. 33.21. pro יְאַתָּה: vel יְאַתָּה: quod pro
וַיָּאֶת.

Si media sit ex בְּגָד כְּפָת fit contractio in
fine in duplex Scheva, תְשִׁוּ bibet, Gen. 25.
Sed cum guttur. גַיְתָה gavisa fuisset, Hinc
contra-

KAL.

contractum וְ & pulchra erat, Ezec. 31.
7. In וְ & vidit, Genes. 1.4. posterius
Scheva omittitur propter נ. Per Apo-
copen Chirek & Scheva transponun-
tur in הַהָ & הַהָ. וְאֵת & fui, pro אֲחָתָה. Sic
estō, וְvivat. Anomalum etiam est
אֲחָתָה erit, Eccl. 11.3. cum נ parag. & יְרִיחָה pro
הַהָ: ab הַהָ.

INFINITUM

vel

INFINITIVUS.

| פָקֹד v. פָקֹד visitare.

Irregulare cum Iod epenthetico hīc
est, דָרֹשׁ inquirere pro וּרֹשׁ: Esdr. 10.16.
Admittit Infinit. sēpē paragogēn, un-
de & puncta mutantur, מִתְלַשׁ mittere
pro מִתְלַשׁ: aut media guttur. מִתְמַשׁ iug-
lare. Ablato accentu cholem corripi-
tur in kametz katuph. מִלְעָד regnare

C

CONJUGATIO.

regem, Gen. 26:31.

גנש Verbum **יש** habitus, sic נִשְׁתַּחֲוָה, à נִתְחַדֵּר. Sed נִתְחַדֵּר habet נִתְחַדֵּר pro
תנומicum parag. נִתְחַדֵּר: & cum הִנֵּה הַתְּהִלָּה Psal.
8.2. Analogum est נִתְחַדֵּר, dando, Deut. 15.
10. & נִתְחַדֵּר accipiendo, Deut. 35.26.

Monosyllabas simplicia.

Correpto schurek: לְנָס ad fugien-
dum. Deut. 4.42. Cum cholem, nisi mo-
ri, εἰς surgendo.

Monosyllaba geminata.

ב Analogum est, לְסֶבֶב ad circum-
eundum, Num. 21:4. Ablato accentu
cholem corripitur in Kametz chatuph,
ברָזַח in cantando simul, Job. 38:7.
Quædam definunt in schurek, לְכֹר ad
declarandum, Eccl. 9 quædam in Pa-
thach, לְרֹךְ ad sternendum, Ies. 45:1. con-
tractum

KAL.

tractum לְרוֹד. Paragoge n Eze. 36. נִשְׁׁמָשׁ
ua stare. Psal. 77. יְהִי חִנּוֹת misereri.

Poly syllaba Finita נ.

מצוא. פְּצֹאת |

Sic רַא timere , per Aphær. לְרַא ad ti-
mendum , 1. Sam. 18.29. אֲנֵשׁ est נִשְׁׁנָה &
נִשְׁׁנָה: & אֲנֵשׁ per crasis תְּשִׁ: interdum נִשׁׁ.
Sic אֲנֵה est תְּנֵה Gen. 24. II. Sed נִוְיָה ve-
nire.

Poly syllaba Finita נ.

גָּלָח גָּלוֹת גָּלוֹת |

Aliquando נ mutatur in נ ex-
currere, Eze. 1.14. vel in Vau. רַא viden-
do, Gen. 26.28. Duo ab initio cum cho-
lem loco Kametz, קָמֶץ concipere &
meditari, Ies. 59..13. Chaldaicæ termina-
tionis sunt, חַדְּחָה esse, Eze. 21.10. וְ-
dendo, Psal. 142.5.

C 2

CONJUGATIO.

PARTICIPIUM

PRAESENS. בִּנְוָנִי.

f. m.

Terminatio | s: פֹקֵר visitans
Pathach, אַמְדָה | p תִּפְקִיד visitantes.
periens, Deut.

32.28. Chirek. סְמִינָה sustentans, Psal. 16.5.
Cum guttur. חֲנוּכָה velycasis, ut υπό plantans, pro υπό, Psal. 94.9. Paragoicum π
in τη βύρρα ardens, Ose. 7.8. Iod in ισχυρί residens, Psalm. 123.1. Fœm. sing. retinet
interdum zere, οὐτερά custodiens Cant.
1.6. usitatus est in τη οὐτερά cadens, Gen.
15.12. Sed cum gutt. οὐτερά cognoscens,
Num. 31.7. Paragoicum Iod, πρᾶπι statuēs
Compositum hinc & ex secunda fœm.
sing. Præteriti, οὐτερά & paries, Gen. 16.11.

Monosyllaba simplicia.

Terminatio zere, οὐ vigilans | בְּזֶבֶן
est

KAL:

est, Cant.5.2. Cholem, וְאֹזֶר & בְּנָתָת
lucens, Pro.4.18. Cum pro-
nomine חַיִל extrahens me, Psal.22.10.

In Monosyllabis geminatis Partici-
pium utrumque analogum est.

Finita נ.

Sic נָשָׁה: nisi quod aliquando cum
segol, רָזְפָּה sanans. Et plur.anom. חֲטָאָת
peccantes, I.Sam.14. Fœm.anom. נָשָׁשׁ
qui procedit, Eccl, 10.5. & תְּאֵנָה מָנָה inue-
niens, Cant.8.10.

Finita נ.

Terminatio zere, נָשָׁע fa-
ciens, Exod, 15.11. נ loco ה, גָּלוּחָה גָּלוּחָה
אָשָׁה exigens, I.Sam.22.2. In
fœm. quædam mutant ה in Iod, פְּכִיה
flens, Thren.1.16. אֲבָכִי: Sicut quidam
volunt יְרֻצָּה pascens, Ies.38: esse pro רָעָה.
Sed פְּרוּת fructificans desinit in ה, Gen.

C iii

CONJUGATIO.

49.22. plurale est תְּהִתָּא ventura, Ies. 41.23.

PARTICIPIUM

Præteritum פָּעוֹל.

Terminatio | ta. פָּקוּד visitatus,
kibbutz, קַבְּדֵל de- | tæ. פָּקוּרִס visitati.
pulsus, Exod. 12.

Iod paragoicum, גַּנְכָּהִט furto surreptū,
pro Gen. 31.36. גַּנְבָּת

Monosyllaba simplicia.

Ies. 59.5. וְרֹה compressum, Ezecl. פָּנוּנָה
27. חַשְׁיָה excisa, Num. 32. יְהֹוָה
festinantes.

Finita נ.

Formæ finitorum n est | פְּצָא מְזֻאָחָה
Psalm. 32.1. pro גְּשָׂא נְשָׂא. יְסָה וְתָה

Finita נ.

Omittitur interdum, Iod. גְּלֹוּ גְּלֹוּה. |
הָעֲשָׂוּ

NIPHAL.

שׁוֹנֵן qui factus est, Iob. 41.24. | זָרַח
sic & exploratus, Iob. 15.

22. Aliquando n̄ mutatur in s̄ , ut
תְּלִיָּה suspensi, Hos 11.7. pro תְּלִיָּה
les. 10.26. plur. fœm. רָאִיתָ visæ , Esth.
2.9.

CONFUGATIO

Niphal.

Coniugatio Passiva נִפְלָא formatur
præfixo ג radici cum chirek, vel segol
aut Pathach ante gutturalem: vel im-
presso dagesch primæ radicis loco ג .
Continet Passiva, activis respondentia:
deinde reciproca, נִשְׁרָא custodivit se:
quædam habent significationem
formæ activæ , qua carent , נִשְׁבָּה iu-
rauit : item frequentativa נִרְבָּה di-
ctitavit ; ac impersonalia , נִאָמָר di-
citur.

C iiii

CONJUGATIO.
PRÆTERITVM.

f s m.

Termina-	visitatus	visitatus
tio cholem	נִפְקָדָה	visitatus
obsi-	נִפְקָרָת	visitatus
gnabitur.	נִפְקָרֶת	visitatus
Inchoata	fuerunt.	fuerunt.
ja	נִפְקָדוּ	visitati
ג, :	Sed	visitatis
media gut-	נִפְקָרְתֶּם	visitatis
turali,	נִפְקָרְנוּ	visitatis
consolationem	cepit,	2. Sam. 13.39.
Iod.	Ab inusitato	לֹתַעַן
fit	תְּעֻדָּה	avulsi
Iob. 4.10.	pro	נִלְתְּעָוּ
		sunt.

Monosyllaba simplicia.

Potest vbiq; esse	נִכְזֵבְנָה	p.
Cholem ,	נִכְזֵבָה	נִכְזֵבָה
Zac. 2. excita-	נִכְזֵבָת	נִכְזֵבָת

נִכְזֵבָת

Monosyllaba geminata.

Terminatio zere, נִמְמָה factus

NIPHAL.

factus, Cholem, עַזְתָּסֵס attensus
est, characteristica גָּמְנִית antea
cum chirek: תְּרֵז contritus
fuit, Malac. 2.5. Fœm. sing.
convertit נְסֹבָה se, Ezech. 26.
2. & וְנְסֹבָה & ambiebatur,
Ezec. 41.7. & confractus est, Psalm.
18.35. Tollitur etiam incrementum גָּמְנִית
Ier. 22.23. נְחַנָּת gratiosa eris. Tertia plur.
sine dagelch, מְחֻרָה exardescunt, Psal. 102.
4. Ex terminatione cholem גָּמְנִית tonsi
fuerunt, Nah. 1.12. Prima plut. נְשָׁרָט va-
stati sumus, Mich. 2.4.

Finita נ.

Hic contractum, נְמַצָּאת admirabile fuit, Psal. 118.23. &c:
Et geminatum גָּמְנִית fœm: ad
augendam significationem, priori ta-
men in verso, נְפָלָאת longè admirabili-
lis fuit, 2.Sam. 1.26.

CONJUGATIO.

Ad formam finitorum **ה** est נְרַפְתָּה fana-
ta est. Ier. 51. 9. pro : & id pro נְרַפְאָה.

Finita **נִ**.

P. S.

Interdum est גַּנְלָה גַּנְלָתָה | גַּנְלָוּ
chirek in medio, גַּנְלִית גַּנְלִיתְסַתְּן |
וּנְקַחַת & insons e- גַּנְלִינוּ
rit, Num. 5. 28. ——————

Sic retegemus nos, 1. Sam. 14. 8. Iod
interdum è medio eiicitur, נְלָאתִי defes-
sus sum, Ies. 1. 14.

FUTVRVM PRIMVM,

f. s. m.

Interdum re- הַפְּקֹד חַפְקָד visitare.
tinetur chara- p.

Eteristica ג, ut הַפְּקֹד חַפְקָדֶנוּ visitamini.

נְקַבְצָא congr-
gate vos, Iocel. 3. II. pro הַקְבָּצָא. Aliâs præ-
ponitur ה, & ג compensatur per Da-
gesch

NIPHAL.

gesch, nisi impedit gutturalis, הָנַחַת in-
gemisce, Eze. 21. Est etiam Vau pro Iod,
וְשָׁבָא: הַיּוֹשֵׁב pro הַוּשֶׁב

Monosyllaba simplicia.

חֲבוֹן הַבּוֹנוֹ | הַבּוֹנוֹ הַפּוֹנֶנה

Monosyllaba geminata.

חֲכֹבְלָה וְלָה | הַסְכָּהַפְּלָה | הַסְכָּהַפְּלָה

Finita נ.

חִמְצָא הַמִּצְאֵי | חִמְצָאוֹ הַמִּצְאָנוֹ

Finita נָ.

חִגְלָה הַגְלֵי | חִגְלָלוֹ חִגְלִינָה

Cum characteristica, וְנַלּוּ adhærete,
Ier. 50. 5.

FUTURUM II.

f s m.

Litera formativa נ | פְּקָד תְּפָקָד י | וִיסִּתְאַבֵּיט |
est interdū cū chi- | תְּפָקָד תְּפָקָד י | וִיסִּתְאַבְּרֵיס |
rek, ut אַדְרֵשְׁ requirar | p.c. נְפָקָד | וִיסִּתְאַבְּוֹר |

CONJUGATIO.

vel consu-
lor, Eze. 14.
3. Desinunt
interdū in

visitabuntur,
visitabimini,
visitabimur,

Pathach, ut **תְּשִׁיבָר** confringeris, Ezecl. 32.
28. Prima existente guttura. **תְּסַבֵּב** congre-
gabit se, Ier. 47. 6. Duo tertiam radica-
lem per syncopenamittunt sine com-
pensatione, **תְּאַמְנָה** nutrientur, Ies. 60. 4.
& **תְּעַגְנָה** tardabitis, Ruth. 1. 13.

Monosyllaba simplicia.

Cum zere loco
Dages, **יְזֹר** exci-
tatur, Zac. 4. 2. &
illuxit, 2. Sam.
2. 32.

יְכֹונֵן **תְּבִזְבֵּן**
תְּבֹזֵן **תְּבֹזֵבִי**
אֲפֹן **כְּפֹן**

Monosyllaba geminata.

In quibusdam literæ forma-
tivæ sunt cum Chirek. **אֲפֻן** **תְּסַבֵּב** - **תְּסַבֵּבִי**
curva-

NIPHAL.

curvabo me, Mic. 6.6. Cum אָסַב
guttur. לְמִי polluetur, Ies. יְסַבּוּ {
48. Et reiecto alias Da תְּסַבֵּנָה } Gesch, לְמִי Lewis fui, Gen. 16. נְסַבּוּ
תְּסַבֵּנָה integer ero, Psal. 19. נְסַבּ

Est interdum terminatio Cholem,
וְיִרְאָה & absimta fuit, Gen. 47. 15. Inter-
dum zere, לְתָה prophanaverit se, Levit.
21. 9. Vel Kibbutz loco Cholem. תְּתַה
consummatur, Ezech. 24. 11. Excidente
Dagesch cum Pathach. גַּז mollescat,
Deut. 20. 3. Sed וְאַתָּה pro סֶסֶת liquefit, Job.
7. 5. sic plur. וְאַתָּה pro סֶסֶת, Psal. 58. 8. li-
quefiant. Tollitur Dagesch propter
guttur. in וְהַר adurentur, Ezech. 24. 10. &
Euphoniam, וְתָמֵן & absoluti sunt,
Deut. 34. 8. pro וְהַר. In תְּצִלָּה tinnient,
2. Reg. 21. 12. Dagesch, ex ה perdi-
tum. Quidam scribunt, תְּסַבֵּנָה : alij
תְּסַבֵּנָה.

C O N J U G A T I O

Finita

P

S.

Dagesch ex eedit, <small>וְאַחֲבָא</small> , & abscondi- mus, Gen. 3.	يִفְצֹا تִּפְצֹא يִمְצֹא تִּפְצֹא تִּמְצֹא تִּפְצֹא نִמְצֹא אֶפְצֹא
--	--

10. Iod in Vau commutatur, in re-
verenter colaris, Psal. 130. 4.

Finita

P.

S.

Omissio, Da- gesch, <small>וְשָׁה</small> fiet, Gen. 29. 26. Ex prima radicali	گَلَلَه تَّجَلَّه يِغَلَل تَّجَلَّه تَّجَلَّه تَّجَلَّه غَلَلَه غَلَلَه
---	--

Iod analogum, וְעַרְחָה iaculis conficitor,
Exod. 19. 13. Apocope, וְאַפְתָּה & pellestus
sum, Ier. 20. 7. pro וְאַרְאָה. Apparue-
ram, Exod. 6. 3. Et cum Pathach lo-
co Kametz, יִמְחַ deleatur, Psalm. 109. 13.
וְיִמְחַ.

INFINI-

NIPHAL.

INFINITUM

Interdum est termina- | הַפְּקָר visitari.
tio cholem, ut הַפְּתָן tra-
dendo, Ier. 32. 4. הַאֲכֵל comedédo, Levit.
7. 18. Characteristica aliquando seruat-
tur, הַנְּלִחָה pugnando, Iud. 11. 25. Sed
הַנְּהָרָף, secundum propelli, Psalm. 68. 3.
pro : quasi forma activa, & hinc
assumpta litera n. Huc נְגֻזָּה percutien-
do, Iud. 20. 39. prima radicali per Da-
gesch compensata. Prima existente
guttur. הַאֲסֹף aggregari, Num. 12. 15. Et
apro : הַאֲרֹשָׁה an cōsulendo pro חַדְרָשָׁה.

Monosyllaba simplicia.

Cum schutek, שָׁוֹת triturari, Ies. 25. חַפְּצָה
10. Cum guttur. הָאָרֶר, contr. לָאָר ad illu-
strandum, Iob. 33. 30.

Monosyllaba geminata.

Sic הַקְּזָב, & cum zere, זָר liquefcendo

CONJUGATIO.

2.Sam.17.10. Cum gutt. הַחְלָל prophanari,
Ezec.20.9.

Finita

וּבָא

הַמִּזְעָת vel הַמִּזְעָנָה

Vnum characteristicam retinet, נַחֲכָה latere Ier.49.10. & הַרְפָּח in הַמּוֹתָא mutat, ac Dagesch ejicit, sic נַחֲכָה abscondere se, 2.Paral.7.12.

Finita וּבָא

הַגְּלָה vel הַגְּלָתָה

Excluso Dagesch, נַחֲחָה apparere, Iud. 13:21. unde contractum, נַחֲחָה. Cum guttur. הַלְוָה efferre se, Num. 9.17. Sed גַּשְׁעֵה fieri illud, Eze. 43.18. Seruata characteristica גַּלְוָה revelare se, 2.Sam. 6. 20. Cum נָ loco הַ נִּקְרָא incidendo, 2.Sam.1.6.

PARTICIPIUM PRAESENS.

F. M.

Irregulare est נִפְקָדָה visitatus,

וְנִאֲשָׁאָר

NIPHAL.

נְפָרֵת זֹת וּנְאַשֶּׁר & residuus, Ezec.9.8. | תְּקִרְבָּה
cum epenthesi & pathach —————
loco Kamerz, Fœm. desinit etiam in
ןְאַכְלָתָה comeditur, Levit.11.47.

Monosyllaba simplicia.

גְּבֻזָּן נְבָנָה | גְּזֻוָּר o b s e s s u s ,
Cum schurek, Ez.6.12. Sic נְכַנֵּס perplexi,
Exod.14.3. Fœm.in נְפָצָת : רְתִין sparsum, 2.Sam.18.8.

Monosyllaba geminata.

נְסֶבֶן סֶבֶה | Cum zere, & liquefscens,
1.Sam. 15.9. chirek in medio, נְסֶבֶם וּתְמִימָה
effectum, 2.Paral.10.15.

Finita .

נְמָצָא נְמָצָה | Ex prima radicali Iod,
נְמָצָא נְמָצָה
reverendus, & deficien- | תְּנִזְעָמָה
te : נְנִזְעָמָה. Invenitur & נְמָצָא
exterminatione zere. Fœm. contr, in
D

C O N J U G A T I O

נְפָלָתִים occultum, Deut. 30. II. Sic prima radic. deficiēte, וְאַשְׁר allata Zac. 5. 7.

Finita;

Ob guttur. נְגַלָּה afflictus, Ies. 53. 7. Sic נְמַתָּה tecta, Psal. 68. 14. ■ ■ ■
Prima radicali Iod mutata
in Vau, וְאַנְגָּן mœstæ, Thren. I. 4.

C O N F U G A T I O
Hiphil.

Alterum genus formæ levis fit è superiori, præposito ו cum chirek : (nisi prima sit gutturalis, tunc enim est cum aut -) & vocali longa ante ultimam radicis. Quāquā Iod à chirek sæpe abiciatur. Auget scripturam & sonum, simplicemque primæ significacionem; ut זָרַע statuit, id est, stare fecit. Quædam significant ut in Kal & Piel יָשַׁח iecit, proiecit. Pauca sunt Neutra.

P R A E-

HIPHIL.

PRÆTERITVM.

f m

Chara ^c teri-	visitare fecit
stica n cum	visitare fecisti
zere, העברת	visitare feci
traduxisti,	visit fecerunt
Ios.7.7. Etn	visit.fecistis
pro תרגמתיה	visit.fecimus.
asuefeci ,	

Hos.11.3. Sic אָנָלְתִי contaminavi, Ies.63.
3. pro הנאלתי. Cum gutturali prima
גַּם, Credidit, Gen.45.26. הָעָלִים celavit,
2. Reg. 4. 27. n cum segol. הַכְלָמָנָה iniuria
affecimus, I. Sam.25.7. Cum n epenthetic
co, הַחֲנוֹנוּ pro חֲנוֹנוֹ Ies.19.6. Secunda
fœm. ultima existēte gutt. מְעֵשָׂה Satia
bas, Eze.27.33. Tertiā radicalē per syn
copen amittit השׁבֶת cessare feci, Ies.16.
10. Pro penultimæ Pathach est etiam
chirek, הַשְׁלָלְתִיּוֹ experivi eū, I. Sam.1.25.

D ij

CONJUGATIO.

Incipientia à הַנְּחָלֶת at regulare possidendum tradidi, Ier. 3. 18. Incipientia à Iod, הַשִּׁיב: האַיְב Verbum נִיחָר & קָרְפָּה mutato Iod in Dages, ac si media esset ו, ut חַקְעֵה הַנְּחָלֶת. A יְטֵב bene fecit est Et extruso Iod characteristico descendere fecit, 2. Reg. 16. 17. Sed זְרוּעָה pro חַוְרָעָה, notum feci, 1. Sam. 21. 2.

Monosyllabas simplicia.

Zere pro chirek sæpè ad-
hibetur, ut הַפְּרֵר irritum fe-
cit, Ezecl. 17. 16. Cum Pa-
thach autem, si tertia sit
gutturalis aut Resch, הַרְעֵה malefecit, Exod. 5. 23. pro
yod sic הַרְעֵה. Interdum est הַ
cum השְׁבָות : convertere fecisti, Psalm.
85. Et cum Pathach cum guttur. העֲרָזָת
suscitare feci, Ies. 41. At וְהַרְמֹת & extol-
les

HIPHIL.

les, Num. 31.26. ex terminatione zere
est, Et קְרֵה manat, Ier. 6.7. Sed תָּהַ
pro ה הסיטה incitavit, 1. Reg. 21.25. Abie-
cto ה characteristico, רִבּוֹת contendisti,
Iob. 33.13. Potest etiam hoc tempus le-
gitimè flecti, חֲבַת הַכִּין, Sic חֲנַת agitave-
ris, Exod. 20.25. Aliquando est chirek
in penultima וְחַטִּיתָה & interfeci eum,
1. Sam. 17. 35. Duo sunt composita,
וְחַשְׁבָותִים & tranquillè collocabo eos,
ex וְחַטִּיכּוֹתִי שׁוב & יְשַׁב & benefaciam,
Eze. 36.15. ex יְטַב & טֻוב. Cum syncopa
tertiæ radicalis נ est חַבְנוּ comparavi-
mus, 2. Par. 29.19.

Monosyllaba geminata.

Characteristica ה ante	ה ס ב ה ס ב כ
guttur. aliquando est cum	ח ס ב ו ת ה ס ב ו ת
Pathach, החלוּת cœpi, 1. Sam.	ח ס ב ו ת
22. Terminatio in Pathach,	ה ס ב ו
ה קל levius affecit, Ies. 9. 1.	ה ס ב ו ת
	D iij

CONJUGATIO

חַסְכּוֹן. חַסְפּוֹ & חַסְפָּה & חַסְפָּה
Regularem flexionem imitatur
 vox וְחַחֲתָה & consternatos reddam,
 Ier. 49. 37. resoluto literæ n in Scheva
 simplex & compensato n per Da-
 gesch.

Finita.

Prima existente guttur. חַמְצִיאָה המציאה
 ad peccandum in- המצאת המצאת
 duxit, I. Reg. 14. 16. Iod cha המצאי
 ract. sœpè excidit הפלא
 mirificè egit, Ies. 28. 29. המצאי
 Incipientia הושיא השתוֹן תְּמִצְעָתָם חַמְצָעָנוּ
 decepit, Ier. 49. 16. A Iod,
 eduxit, Exod. 12. 51. Monosyl- הַזְעִינָה
 laba, adduxit. Sic הניא infre- הַבְיאָתָנִי
 git, Psal. 33. 10. Reperitur etiam הַבְיאָתָנִי
 adduxistime, 2. Sam. 7. 18. Formæ mixtæ
 est הַזְעִקְרָנִי & evomas illud, Pro. 25. 16. Ad for-

HIPHIL.

formam finitorum n est, המצויך: ve-
niendum dedi te, id est, eduxi , Eze.
29.46.

Finita ־.

Litera characteristicā
n est interdum cum segol,
הַעֲרָה effudit, Ies. 53.12. Etiā
non sequente gutturali,
הַנְּחָת deportauit, Esth. 2.6.
Per apocopen tertiae radi-
calis est הַלִּי morbo affe-
cit, Ies. 53.10. ad formam finitorum n. Et
cum Pathach, חַיְתָס vivere sinetis,
Ios. 2. At pro Pathach zere, חַלְלָה ascen-
dere fecit, Habac. 1.15.

Incipientia à n, ut חַפֵּת percussit,
Exod. 9.25. A Iod, ut חֹזֶה docuit, 2. Reg.
12.2.

Tertia fœm, contracta in n : חַרְצָן
D iiiij

CONJUGATIO.

acquiesceret, Lévit. 26.34. חָלַת fatigavit,
Eze. 24.12.

In 2. masc. pro zere in medio est etiam chirek, ut חָלֵל eduxisti, Exod. 33.1. Insigniter irregulare est חָלֹת fatuū agito, Prov. 24.28. Vide nobiliss. Thesaurum Dn. Buxtorfij, p. 284.

In prima persona Iod aliquando omittitur, ut חָלַת deportavi, Ier. 29.14. Expressa חָלַת inclinavi, Pro. 5.13. Tertia plur. forma chald. המְפֻזָּר liquefecerunt, Ios. 14.8. Sic אָשָׁתָו biberunt, Dan. 5.4. Incipientia à חָזַן rixati sunt, Num. 26.9. A Iod, חָנָן oppresserunt, Eze. 22.7. prima plur. חָזְרִינָה celebramus, Psal. 72.5. ex prima Iod.

FUTVRVM PRIMVM,

Terminatio chirek, הַפְּקָרֶה cibato, Prov. 25. Et הַפְּקָרֶה Pathach, הַרְחָק procul a-

move

HIPHIL.

move. Iob. 13. 21. Cum **נ** paragoico,
הַלְּחָדֶר prospera, Nehem. 1. 11. Per syncop-
pen tertiae radicalis, חֲזֹנָה audite, Gen.
4. 23. pro חֲזֹנָה. Incipientia **א ג שׁ נ ה:** cum
נ parag. הַשְׁבִּית admove, Gen. 27. 25. Inci-
pientia **א ה שׁ ב י:** cum **נ** paragoico הַשְׁבִּית
serua, Psal. 12. 2. per crasin **וְשֵׁנִי** pro **וְשֵׁנִי**
Ier. 31. 7. Sed חַשְׁרָה Psal. 5. 9. complana, di-
rigere, secundum scripturam legen-
dum **שׁ וְ:** at iuxta puncta vocalia,
הַשְׁרָה.

Nota. חַלְיכִת abduc, Exod. 2. 9. Et defe-
ctiva חַנְפִּית finito, Hos. 4. 17. per crasin.
Cum **נ** parag. הַפְּרִיר, Iudi. 16. 26.

Monosyllaba simplicia.

Terminatio potest esse | הבן הבני
chirek, vel Pathach, præser- | הבט חכנה
tim cum guttur. השב: re- |
duc, Eze. 21. 30. Per aphæresin שׁ po-
ne, Gen. 24. 2. פינה intellige, Psalm. 5. 2.

CONJUGATIO.

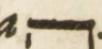
cum n paragoico. Sic per aphæresin רַיְנָה iudicate, Ier. 21.12.

Monosyllaba geminata.

Excidente Dagesch, חסב הספי הברה purgate, Ier 51.11. Ex termino חסבו הספנה Pathach והשמי & stupore corripiamini, Job. 21.5. Analogiam formam habet, תרנינן cantate, Deu. 32.43.

Finita .

Monosyllaba, ut הכא המצאתי adduc, Gen. 43.16. & cum המצאתי חמצאננה Iod epenthethico, ז. ה比亚, Sam. 20.40. cum n parag. affter, Gen. 27.4. afferto, 2. Sam. 13.10. Sed incipientia à Iod, חצאן educ. Levit. 24. 14. Gen. 8.17. חצאן legendum נאן sicut נאן.

Finita .

Per Apocopen, חרף desiste, חנלה הנלי. Psal.

HIPHIL.

Psal.37.8. Et prima existente הַלְלוּ חֲנִילֵינוּ
gutt. הַל ascendere fac, vel
deduc. Exo.33.12. Inchoata הַפְּתָחָגָן percu-
te, Eze.6.11. per apocopen חַק, 2.Reg.6.
18. sic חַק inclina, Psal.17.6: pro חַטָּאת Dan.9.
18. Inchoata Iod, חַזְוֵה celebrate, Psal.33.2.
doce me, Psal.27.11.

FUTURUM II.

Characteristica conju-
gationis per formativas
futuri excluditur, ut etiā
postea in participio, pro
הַפְּקָדָה. Terminatio inter-
dum est zere, יְמֻמָּן cre-
dat, Iob.15.21. שְׁבֹעַ collo-
cabit, Psal.7. Per Cras in est שְׁוֹעָן &
datus sum, Zac.11.5. pro עָשָׂרָן. Cum n pa-
ragoico, אֲשֶׁר יְכַחַת pro ijciam, Nehem.13.8.
Sic אֲשֶׁר מְאַלֵּה finistram petam, Gen.13.9.
cum n mobili.

Per cras in etiam est יְכַחַת considere

יְפָקִיד תְּפָקִיד

תְּפָקִיד רְתְּפָקִיד

אֲפָקִיד

יְפָקִיד וְתְּפָקִיד נָהָרָה

תְּפָקִיד וְתְּפָקִיד נָהָרָה

גְּפָקִיד

CONJUGATIO.

faciat, 2. Reg. 18.30. pro יְבִטֵּח sic yמְשַׁת audire facias, Iud. 18.25. Contrahitur non-nunquam etiam penultima ad formam chaldaicam ut יְבִטֵּח aſſecuti sunt, 1. Sam. 31.2. Cum Nun parag. יְעַשֵּׂר condemnabunt, Exod. 22.9. commutato ſchurek in Kibbutz euphonixæ cauſa.

Inchoata n, quædam illud amittunt & ab initio cum cholem ſunt, vt in kal. קָסָף colligam, 1. Sam. 15. 6. יְמִינָה auſcultabo, Iob. 32.12. קָסָף recipiam, Soph. 1.2. תְּהִלָּה tentorium figet. pro יְאֹהֶל Ies. 13. 20. Contractum est לְעַזְלָה & ſepoſuit. Num. 11.25. pro לְעַזְלָה. Reliqua ferè ana- loga, יְמִינָה credam, Iob. 9.16. תְּאַכֵּל ciba- to, Eze. 3.3.

Incipientia à גִּישָׁנָה. Cum zere תְּפֵל ca- dere ſinito, Esth. 6.10. Ultima existente gutturali n vel y. יְבִיטֵח eructabit, Psal. 19.3. Contracte yגּוּ & tetigit, Ier. 1.9. In וּזְרָה & coxit, Gen. 25.29. Dagesch in punctum lon-

HIPHIL.

longum commutatum, & zere in segol correptum propter accentum ad penultimam retractum, pro זר. Sed שַׁר serravit vel serra dissecuit, 1. Paral. 20.3. habet Pathach loco seghol ob literam Resch. וְנֶפֶל autem pro נֶפֶל & difluximus. Ies. 6.4. Analogum est יְנָעֵל & calcearunt eos, 2. Par. 2.8. 15.

Incipientia à Iod, זִבְחָב. Contractè arguat, Hos. 4.4. Terminatio Zere, זִבְחָב & sedere fecit, Gen. 47.11. Sed אַלְלָבָה eiulabo, Ier. 48.31. זִבְחָב benefaciēt, Soph. 1.12. & defectè זִבְחָב: 1. Sam. 20, 13. & in Zere, זִבְחָב: 1. Reg. 1.47. & prima radicali, Iod mobili, זִבְחָב Iob. 24.21.

Defectiva זִבְחָב relinquet, Levit. 7.15. תְּצִחַת succendetis, Ios. 8.8. תְּצִחַת stratum ponam, Psal. 139.8. זִבְחָב statuet. Prov. 15.25.

Monosyllaba simplicia.

Terminatio zere יִסְרָאֵם amoveat, יִבְזַן תְּבִין!

CONJUGATIO.

Iob. 9. 34. Cum epenthesi | תְּבִין תְּכִנֵּי
 נַעֲמָנִי florescit, Eccl. 12. 5. | אָבִין
 Retracto accentu יְרֵב con- | יְבִינֵוּ תְּבִנָה
 tendet, Iud. 6. 32. Et Pa- | תְּבִנָתָה
 thach, וְעַד & suscitavit, | גְּבִינָן
 Haga. 1. 14. cum gutturali |
 aut Resch. Sed הַלְּלָה pernoctabit Iob. 17. |
 2. cum pathach loco zere. Observa וְלֹא
 recedere facient, Prov. 4. 21. וְלֹא & ad
 murmurandum incitarunt, Num. 14. |
 34. cum Kametz in vocalem brevem
 resoluto. Ier. 44. 25. קָמַנְהָה statuetis, Et
 Schevain segol producto, חָמָנָה per-
 strepent, Mic. 2. 12. Kametz autem pro-
 pter accentum ad segol translatum,
 correptum est in Scheva.

Monosyllaba geminata.

Vocalis longa sub נְתָנוּ resol- | יְסֻבֵּת
 vitur nonnunquam in breve | תְּסֻבֵּת
 & dagesch, ut בְּזֶבֶב & circundu- | אָסְבֵּב
 אַסְבֵּב
 xic

HIPHIL.

xit, Exod.13.18. In chirek
desinit וְשָׁוֹدֵל desolat, Ier.
49.20. Sed retracto acce-
tu וּגְלַל & devoluit, Gen.29.

יִסְבֶּן
תִּסְפִּיןָה
תִּסְפִּין
נִסְבָּן

10. אֲחַל incipiam, Deut.2.25. אֲחַל profana-
bo, Eze.39.7. Analogum est רְנֵנָה cantare
faciam. Tertia plur. וְיכַתְּנֵנָה contriverūc
Deut.1.44. pro sublato וְכַתְּנֵנָה Dagesch in
n, & longa vocali Kametz resoluta in
brevem & dagesch.

Finita נ.

Terminatio zere תְּרַשָּׁא	ימציא תְּמִצְיאָה
germinet, Gen.1.11. תְּזַעַן	תְּמִצְיאָה תְּמִצְיאָה
producat, Gen. 1. 24.	אֲמִצְיאָה
Deficiente שְׁאֵנוֹ deci- piet, 2. Reg.18.29. Ex me	יִמְצַיאָה תְּמִצְאנָה
dia Vau, נְנִיא infringere	תְּמִצְיאָה תְּמִצְיאָה
fecit, Num.30.9. Per a-	נִמְצַיאָה
pocopen יְיִיט irritum faciat, Psalm.141.5.	

C O N J U G A T I O

וַיָּקֹר & evomuit, Ion. 2.11. אֶבְיוֹא adducam,
Ies. 43.5. per apocop. אֶבְיוֹ Mic. 1.15. Ex pri-
ma iod אֵין cum parag. אִזְיָה אֵין educam,
Gen. 19.8. At יְבָאֵן adducent, Exod. 18.26.
cum Nun parag. eiusdem iod. Contra cū
iod epenthetico, תְּכִיאֵנָה adferunto,
Levit. 7.20.

Finita, —

Incipientia à יְבָה : נַיְבָה per- cutiet, Exod. 21.20. A Iod, יְהָדָה confitebitur. Expresso ה characteristico, יְהָדָה ce- lebrabit, Nehem. 11.17. At יְפָלָא separaverit, Levit. 27. 2. forma finitorum נ, pro יְפָלָה. Et ישא exactorem aget, Psalm. 89. 23. per apocop. יְשָׁא Psal. 55.16. Sic יְרוֹא iaciet cum נ loco ה, Prov. 11.25.	גִּלְחָה תְּגִלָּה תְּגִלָּה תְּגִלָּי אֲנִילָה גִּלְוָי { תְּגִלִּינָה תְּגִלּוֹי { תְּגִלִּינָה גִּלְתָּה
--	--

Ex prima iod, וַיָּרֹא & eiaculati sunt
 2. Paral. 35. 22. absque i. Per Apocopen
וַיָּגַל

HIPHIL.

וַיִּגְנֹל & deportavit, 2. Reg. 18. II. Sed se cunda radicali existente gutturali חֲטָמָה: & si prima gutturalis est, וַיַּעַל & obtulit, Num. 23. 2. Contractum est וַיַּרְא & ostendit, 2. Reg. II. 4. Ex prima חֲטָמָה declinare facias, Psal. 27. יְיַחַד percutiet, Hos. 6. 1. Ex prima וַיַּזֶּר: & iaculatus est, 2. Reg. 13. 17. pro וַיַּרְחַה.

INFINITUM

Interponitur aliquando הַפְּקֻדָּה v. הַפְּקֻדָּה Iod, העמָץ statuere, Neh. 7.

3. Aliquando est terminatio Pathach, si secunda aut tertia guttur. aut ר, ut הַפְּצָר repugnare, 1. Sam. 15. 23. Quædam retinent formam præteriti, הַמְלִיט liberando, Ier. 31. 5. Per Metathesin, לְאַחֲרֵב ad cruciandum, 1. Sam. 2. 23. pro דְּאַב radix. Contractum ad consumendum, pro אַכְלֵל. Pro h^e est לְחַאֲכֵלASHCOPMANE surgere, Ier. 25. 3. pro השְׁבִיבָה. Sic Gen. 41. 43. אַכְרֵב

E

C O N J U G A T I O

Monosyllaba simplicia.

תְּבִנָה v. תְּבִנָה Cum præposit. ו extrudi-
eur תְּרִין חַלְקָה. Per aphær. בֵּין. Sic
monosyllaba geminata, חַסְכָה. Et cum Pa-
thach, לְהַבָּר, ad purgandum, Ier. 4. II.
Et retenta vocali Præteriti, לְהַרְקָה com-
minuendo, 2. Paral. 34. 7. Analogum
וְשָׁמֶן desolando, Mic. 6. 13.

Finita נָא.

חַמְצִיאָה v. חַמְצִיאָה

Terminatio zere, הַפְלָא res mirificas
agere, Ies. 29. 14. Ex prima ג deficiente,
אֲשָׁה seducendo. Ex prima Iod, חֹזֵעַ e-
ducere, Ies. 43. 8. אֲשָׁה habet תְּבִיא adducere,
Gen. 18. 19. Contractum לְבִיא pro תְּבִיא
2. Paral. 31. 10. Abiecto נ per apocop. est
וְהַבְשִׁי ad peccandum inducere, Ier. 32. 35.

Finita נָא.

Characteristica נ cum תְּגִלָּה v. תְּגִלָּה
chirek, in תְּגִלָּה detrahere,

Levit.

HIPHIL.

Levi.14.43. Sed primâ guttur. est הַעֲלָה
faciendo ut ascendat, Eze.26,46. Ulti-
ma Kametz in הרפה multiplicando,
Gen.3.16. Abiecta prima גְּזֻרָה percus-
tere, Exod.7.25. Si prima Iod, לְהֹזֵר ad
celebrandum, Psal.119.62.

PARTICIPIUM

Præsens.

Formatur ex futuro pri- מפקיר מפקירה |
mo, adiecto ו, sed contra- מפקיר ו ת |
ctè pro מתקיד : at pro מזון |
obediens, Prov.17. Propter guttur.
subsistere facies, 2. Par.18.34. Cum
Iod parag. משפטו demittens, Psal.113.6.

Fœm. desinit etiam in sapientiam afferens, Psal. 19.8. In plur.
quædam prius chirek in scheva convertunt, מעוזי auxiliantes, 2. Paral. 28.
23. Contractum est fœm. plur. cru- מריבות cruentantes, Levi.26.16. pro מראיבות.

CONJUGATIO

Monosyllaba simplicia.

מִבְנֵי כְבִנָה | כְבִנָה
Terminatio zere, מִכְפֶר irri-
tum faciens, Ies. 44.25. Pa-
thach, מַרְעַת malefaciens, Ies. 9.

17. Zere sub מ correpto, מִסְתָת incitans,
Ier. 43.3. Fœm. in מִשְׁיבָת convertens,
Psal. 19. & מִאֲרוֹת מִאֲרוֹת illustrans. Plur. masc.
— murmurantes, Exod. 16.4. reso-
luto Zere in Pathach & Dagesch.

Monosyllaba geminata.

מִסְבֵב מִסְבֵב | מִסְבֵב
circūdans, I. Reg. 6.29. Sed מִן
analogum est מִשְׁמָרִים stu-
pore correptus, Eze. 3.15.

Finita

כְמַצִיאא מִמְצִיאא | מִזְאָא
educens, Psalm. 135.7. alias מִן
כְמַצִיאא מִמְצִיאא | מִזְאָא
facit מִבְיאָא addu-
cens. Per apocopen מִקְיָה Ier. 19.15. Proter-
tia

HIPHIL.

tia n est n in מִקְרָב ad zelotypiam pro-
vocans, Eze. 8.3 pro מִקְרָב.

Finita.

Terminatio zere, מְטוּחָה spar- | מְלֹחַ מְלֹחַ
gens, Num. 19.21. propter re- | תִּזְבְּחֵנִי
Etionem syntacticam. Pri-
ma נֶגֶת percutiens, Exod. 7.17. Prima
Iod מְרוֹחַ docēs, 2 Reg. 17.28. Primā gutt.
תְּמִימָה ascendere faciens, Ies. 8.7. Fœm. in
תְּמִימָה Levit. 11.3.

CONJUGATIO

Hophal.

Hæc conjugatio continet verba pa-
siva, respondentia activis : ac differt ab
activa potissimum per Kametz cha-
ruph, vel Kibbutz sub prima. Siverò
prima est guttur. [] vertitur in sim-
plex Kametz. ut הַמְרָא statuitur, Eze. 26.

PRÆTERITVM.

P S

חֲקָר הַקְרָבָה!

E iij

CONJUGATIO.

הפקרת הפקרת | הפקרת סתו

הפקרתי | הפקרנו!

n cum Kibbutz, השב prostratus fuit,
Eze.32.32. Sub tertia guttur. est Pathach
loco Scheva, המלחה salita fuisti, Eze.16.
4. Sed in החרלתי, an desisterem? Iud.9.9.
n characteristicum est conjug. & inter-
rogativum, quod segol indicat. Alij re-
ferunt ad Hiphil. A prima Iod, השב ha-
bitare factus est, אשב: Sic in reliquis
temporibus. Incipientia אונן.

Monosyllaba simplicia.

2. Sam. 23. סpn constitutus | הובן הובנה
fuit, resoluta longa vocali in | חובנת
brevem & Dagesch. |

Monosyllaba geminata.

Schurek euphoniat causa | חוסכ חוספה
sepè in Kibbutz vertitur. | חוספה
Pro eo est המכו deprimum-
tur, lob. 24.24. |

Finita

HOPHAL.

Finita נ.

Ex prima Iod. הַמֵּאָה הַמְצָאָה educta | המֵאָה חַמְצָאָה
est, Eze. 38. 8. נִזְבְּנָה facit חַמְצָאָת | &c. חַמְצָאָת
latus est, Levit. 6. 27. Fœmi- |
num in contractum, Gen. 33. 11. חַבָּאת

Finita נ.

At Iud. 6. 28. הַלְּבָה oblatus. | חַלְּבָה חַלְּתָה
Ex prima הַכְּבָה vel הַכְּבָה: | &c. חַלְּתָה
no. 5. Et 2. Reg. 22. 34. הַחְלִיתִי. |
agrotus factus sum.

Futuro primo caret.

FUTURUM II.

יִפְקֹר תִּפְקֹר | יִפְקֹר תִּפְקֹרֶת
תִּפְקֹד תִּפְקֹרִי | תִּפְקֹרֶת תִּפְקֹרֶת
גִּפְקֹר | אֲפֹקָר

Fit à Præterito. Exod. 22. יְרַדֵּת occide-
tur. Levit. 21. פְּנַי fundetur. Ex prima 3.
שְׁנַי. Et npi à npq לְסֻמְתָּר, Gen. 18. 4.

E iiiij

C O N J U G A T I O

Monosyllaba simplicia.

וּבָנְתָוֹן &c.

Monosyllaba geminata.

וּסְבַּבְתָּוֹסְבָּנָה &c.

חִנְמֵי gratia exhibebitur, Ies.

26.10. Cum Dagesch eu-
phonico post Schurek, וּבָבָבְ circumagi-
tur, Ies. 28.27. Et post Kibbutz וּבָתְ con-
teretur, Ies. 24.12. Alij etiam scribunt,
תּוֹסְבָּנָה.

Finita נ. &c. יְבוָא בָּא. יִמְצָא תְּמִצָּא habet
inferetur, Levit. 11.32.

Sic *finitan* &c. וְגַלְהַתְגִּלְהָה Ex prima percutiemini, Ies. 1.5.

I N F I N I T U M.

Prima gutturali, חֲרַב desolan-
do, 2. Reg. 3.23. Cū ה parag. השְׁכָבָה
prosterni, Eze. 23.19. Sic חַטָּפָנָciando,
Ios. 9.24. A חַשְׁבָּב est. Sed הַלְּוָת Gen.
40.20. & חַלְדָּת nasci, Eze. 16.4. composi-
tum

HOPHAL.

tum ex infinitivo kal. לְהַלֵּךְ & Hophal חָלֵךְ, Dagesch autem euphonicum est.

Monosyllaba simplicia מִזְבֵּחַ. Geminata חִזְבֵּחַ. Finita נִזְבֵּחַ. Finita הִנְלֵתָה: vel הִנְלֹתָה: חִמְצֵא. נִזְבֵּחַ.

PARTICIPIUM

Præteritum

Sed cōstitutus, i. Reg. מפקך מפקחה מפקך מפקחה 22.35. Fœm, in ה est משלכת משלכת projectū, i. Reg. 13.24. Fœm. plur. cum expresso ה characteristico, מושג מושג angulata, Eze. 46.22. Prima מושג מושג Mal. 1.11.

Monosyll. simpl. מזבח. Geminata נזבח. Finita נ. ממציא. Sed ex prima Iod, מוציא מוציא educiti, Eze. 14.22. Fœm. in ה formæ contractæ מוצאתeducta, Gen. 38.25. נ facit מזבח מזבח illatum, 2. Paral. 34.14.

Finita מגלחה: vel מגלחה: Sic ex prima Iod percussus, Num. 24.14. Sed cum cholem est מראה cōtaminata, Soph. 3.1.

CONJUGATIO

*CONFUGATIO
Piel.*

Conjugatio נְבָדֵל dicitur ex sua con-
stitutione נְבָדֵל, id est, Gravis. Cum enim
præter chirek sub prima (nisi sit gutt.
tūc enim habet Zere vel Pathach)cha-
racterē habeat Dagesch forte in media
excep. gutt. & י, & scripturam sonum-
que confirmat, & conjugationis Kal
significationem intendit. Significat e-
nim aut motus intransitivi, per pri-
mam significati, affectionem, ut בְּנֵי du-
xit, id est, effecit ut ambularem &c.
aut motus transseuntis, per primam si-
gnificati, accurationem seu studium, ut
בְּנֵי accuratè seu studiosè visitavit &c.
aut denique eius, quod prima signifi-
cabat, contrarium ut נְבָדֵל à peccato ex-
piavit, cuius radix est נְבָדֵל peccauit. In-
terdum hīc occurruunt verba quæ in
Kal

PIEL.

Kal non sunt usitata, נָא auscultauit.
Quædam sunt eiusdem significationis
cum Kal, ut רְשׁ & נְרַשׁ eiecit. Paucissima
sunt neutra.

PRÆTERITVM.

Etiam sequente gutturali | פֶקְרָה
interdum chirek sub prima | פֶקְרָתָה
manet, ut חֲנָא irritavit, Psal. | פֶקְרָתִי
10.3. Sed חַלְל per totam con- | פֶקְרָי
iugationem sequitur for- | פֶקְרָתָם
mam eorum, quæ medium | פֶקְרָנוּ
guttur. habent, & Dagesch
per vocalem longam compensant.

Interdum est terminatio Pathach,
maximè si secunda aut tertia sit guttu-
ralis aut Resch ut אָפָר perdidit, שְׁבֵר con-
fregit, יְלֵל absorpsit. Tria sæpius in se-
gol desinunt, ut בָּרְךָ locutus est כָּבֵד lavit
כָּפֵר expiauit.

In tertia form. accentu retracto est

C O N J U G A T I O .

zere, ut הַתְּקַל collegat, Ruth.2.18

Porro Dagesch per totam coniugationem, euphoniae gratia s̄ep̄e excidit, non tantum ex gutturalibus, sed etiam schevatis. Rarissimē compensatur per cholem, ut שָׁרֵש radicatus fuit: unde quidam statuūt conjugationem פֹּעַל. Verba *quatuor literarum*, quasi Dagesch in quartam literam resolutum huc referuntur, ut לִקְלָפ̄ tersit: & vnum ex quinque literis סְחֻדָה palpitat, Ps.38.11.

Monosyllabas simplicia.

Chirek convertitur in Cholem, in quo media radicalis Vau quiescit, & loco illius per Dagesch characteristicum geminandæ, geminatur ultima, terminatione communi Zere manente, ut בָּנָן. Interdum tamen servatur analogia, סְמָך erexit, stabilivit, à סְמָך. Aliquam-

PIEL.

quando est terminatio Pathach, cum
passivè sumitur, ut בְּנָה.

Monosyllaba geminata.

Hæc quoque Dagesch secundæ radi-
cali imponendum, convertunt in cho-
lem, ad vitandam κανοφωνίαν trium simi-
lium literarum, ut סַבֵּב ut סַבֵּב pro סַבֵּב. Hoc
Cholem excepto flexio est analoga.

Finita .

Aliquando est terminatio | פִּצְאָה מִצְאָה
Pathach ut דְּפָאָת contrivit. Et | &c.
מִצְאָת | רְפָאָת
in penultima chirek, ut רְפָאָת
curavi.

Finita .

Pro in שְׁנָא mutavit, | גָּלָה גָּלָתָה
2. Reg. 25. 29. Pro zere verò fre- | גָּלָתָה גָּלָתָה
quenter est chirek, | כָּסִיָּתִים ut גָּלָתָה
texi, Psal. 32. | &c. גָּלָתָה

FUTVRVM PRIMVM.

Cum Pathach, פְּקֻדָּה diuide, פְּלֹגָה

C O N J U G A T I O .

Psal. 55.10. Ablato accentu, se- פְקָדוּ פְקָדָנָה | goi, לִי שְׁלֵק consecrato mihi,
Exo. 13.2. Cum guttur. א & פָאַרְךְ glori- בְּרַךְ | ficia, benedic: at cum reliquis, מְהֻרָּךְ festina. Hic verbum quatuor litera- סְלִסְלָה | rum, extolle eam, Pro. 4.8.

Monosyllabas simplicia.

פְּנַזְבּוֹנָנִי | פְּנַנְנוּ נְגַנְנָה |
¶ Sic Finita גָּלַה גָּלֵה. Et Finita מָצָא מָצָא. |
¶ Sed רבָה multiplica, Iud. 9.29. Per Apocop. גָּלֵל retege, Psal. 119.8. pro גָּלֵה. Et דְלִיוּוּ גָּלֵה. tollite, Pro. 26.7. pro גָּלֵל.

F V T V R V M II.

Cum gutruali, תְּנַהֲגָה du- יְפָקָר תְּפָקָר | ces, Gen. 31. Sed בְּנֵי abo- אֲפָקָר | minabitur, Psalm. 106. Contractum est אֶבְרָךְ per יְפָקָר | תְּפָקָרָה | dam te, Ezech. 18.16. pro אֶבְרָךְ | תְּפָקָרָה | Sic וּרְבָּרָךְ & insidia. נְפָקָר |

tus

PIEL.

tus est, i. Sam. 15.5. pro הַיְאָרֶב. הַ paragoi-
cum antecedente segol est in voce
הַשְׁנָה in cinerem vertat. Compositam
formam ex Kal & Piel habet יְרֹחַ & יְרֹחַ per-
sequatur, Psal. 7.6. ex יְרֹחַ & יְרֹחַ. Tertia
plur. masc. irregul. יְהִלּוּ illudent, Ier. 9.5.
cum Dagesch euphonico in ל, & Zere
ob accentum in penult. retractum: &
Kametz, ut supra. Ex verbis quatuor li-
terarum, וְכָלְפֵל sufficiat,
oblectabunt, Ps. 94.19. וְכָרְסְמֵנָה suffodiat
eam, Ps. 80.4.

Monosyllaba simplicia.

יבְנֵן הַבְּנָן | יְבָנֵנוּ } תְּבָנֵנָה
תְּבָנֵן תְּבָנֵנוּ | תְּבָנֵנוּ }
אֲבָנֵן | נְבָנֵן }

Analogum & cum ה parag. est נְקִמָה
& præstabo, Psal 119.106. In וְיִי excita-
bunt, Ies. 15.5. geminatur prima radica-
lis, & ob accentum penul. producitur,
אֲוֹר. at in וְלִי geminata est tertia,

CONJUGATIO.

& præposita primæ, formâ assumtâ analogâ. Per syncop. tertiae radicalis, lamentabuntur, Eze. 32.16. pro תקוננהוּנָה.

Sic יסובב Et hinc התועלל racemabis, Levit. 19.10. &c:

Finita נ. מִצְאָת. Et ה loco נ in מִלְחָמָה implebit Job. 8.21. Et eliso נ רפֵע curabunt, Ier. 8.11. Cum quiescente נ ad formam finitorum תַּרְבָּאָה afteretis, Job. 19.4.

Finita ג. גִּלְחָד תַּגְלִילָה. Terminatio zere in reteges, Levit. 18. Excidente Dages אֹרֶה dispergama, Levit. 26.33. Irregularē אֲרֻקָּה Ies. 16.9. irrigabo te, pro אֲרֻקָּה, secunda radic., in mutata, & tertia נ in , cum kametz in penult. propter accentum. Contractum est חָזָה & mœstitia afficit, Thre. 3.33. pro חָזָה. Sic זְרוּ & proiecerunt, pro זְרוּ. Est etiam Iod loco יְכִסְמָחוּת operuerunt eos, Exod. 15.5. ubi etiam ו pro ו, & dagesch ex ו propter subiectum

PIEL.

subiectum scheva, exclusum.

Per Apocopen, וְתַגֵּל & discooperuit,
pro תַּעֲרָה תַּגֵּל pro תַּגֵּלה עַד. Ps.141.8.

INFINITUM

Terminatio cholem יִשְׁרָאֵל castigan- | פְּקֻדָּה
do, Ps.118.18. Quædam retinent for- |
mam præteriti, ut עַזְבָּן. Si media guttur.
vel תַּחַת שׂ perdere, Gen.13.30. הרס destru-
endo, Exo.24.23. Parag. טֹרֶה psallere.

Monosyll.simpl. בָּנָן; sed analogum סְלִיקָה ad
statuendum, Esth.9.21.

כְּנָה habet סְבִיבָה sic לְלִי racemando, Ier.6.
8. שְׁקָה ad conquirendum, Exo.5.12.

Finita נְסָעָה vel נְמָאָה. Aliquando est ter-
minatio cholem, נְשָׁרָה sanando, Exod.21.
19. & assumto לְמִלְאָותָה ad formam fini-
torum הַ.

Finita גְּלֹתָה v. גְּלֹתָה. Huc refertur
infirmare me, Psal.77.11. vel est à חַלְלָה.

F

CONJUGATIO.

PARTICIPIUM

Præsens.

Fit à futuro primo, addi- מפקד מפקירה
to σ schevato. Excidente מפקידי ות
dagesch, מתאב detecto, Amos.6.8.& deducens, Ies.51.18. ut
in Imperativo. Ex forma pohal, loco
Dagesch habet Cholem, פלושני lingua
lædens vel detrahens, Psalm.101.5. cum
Iob parag. ex absoluto פלושן. Vel est no-
men participiale. Contractum est
docens nos, Iob.35.11. pro מאלפנִי
fœm. aliquando manet zere, משכלה
abortiens, Exod.23.26. Et cum משכרתת.
inebrians, Ies.51.7. Contractum
ministrans, I.Reg.1.25. pro משרתת ne duo
concurrent.

Monosyll. simpl. מבונן מבוגנה Sic in-
terficiebat, I. Sam. 14.13. Et fœm. in
חולילת dolore afficiens, Ies.51.9.

Monosyl.

PIEL.

Monosyll. Gem. מסוכב. Sic מחונן, gratiam faciens, Pro. 14. 21. Et fœm. in מתחת מוקט colligens, 1. Reg. 17. 12.

Finita נ. ממען. Excidente Dagesch, terrentes, Neh. 6. 14.

Finita מנה. Et cum zere, מחפה præstolans, Ies. 64. 4. Excidente Dages, מורה ventilat & מורה. Et נ pro מרפאה remissas reddens, Ier. 38. 8.

CONJUGATIO

Piħal.

Conjugatio יב contineat passiva, acti-
vis respondentia : item Impersonalia.
Eius character est Dagesch forte præce-
dente Kibbutz, aut Kametz-chatuph,
media respuente Dagesch, ut בְּרַת exse-
ctus est.

PRÆTERITUM.

Ante ו manet Kibbutz רוחן | פקרת abluta, Prov. 30. 12. Ante a- | פקרת פקרת |lias gutt. & ר compensatur | פקרתי F ii

CONJUGATIO.

Dagech per cholem, ut מַעֲכוֹן
 fracta sunt, Eze. 23. הָרְגֵת occi-
 sus fuit, Ies. 27. 7. Ex verbis 4. חִרְמָרֶת
 literarum אַמְלָל elonguit,
 Hos. 4. 3. Et quinque literarum, חַמְרָמָרֶת
 lutulenta facta sunt, Thr. 1. 20.

Ex Monosyllabis pauca usitata sunt, עַוְלָל
 factus est, Thr. 1. 2. רָזְמָה exaltatus fuit,
 Psalm. 66. 17. חָלְלָתָה formatus es, Iob. 15. 7.
 חָלְלָתִי formatus sum, Ps. 51. 7.

Finita & solo Kibbutz ab activa discre-
 pant: תְּחִנָּה מִצְאָה מִשְׁאָה. Vnum cum cho-
 lem loco eiusdem dagesch, קָרְבָּה vocatum
 est, Ezech. 10. 13.

Finita נִלְתָּחָה גִּלְתָּה. Compensatio Da-
 gesch per Cholem, הַנְּחָםָה amotus fuit, 2.
 Sam. 20. 13. pro הַנְּחָמָה ab הַנְּחָמָה. Est etiam schu-
 trek loco Kibbutz, וְנִזְבְּחָה scortatio pera-
 gitur, Eze. 16. 34. In medio potest etiam
 esse chirek, ut יְפִיפִית pulchrior effectus
 , Ps. 45. 3. cum Kametz chatuph ab ini-
 tio

PIHAL.

tio, à הַנִּי, prima & secunda radicali geminatis, Tertia plur. הַגְּלִילִים; Sic רָאֵן visa sunt, Iob. 33. 21. non compensatio Dagesch. In גַּזְבִּין impelluntur, Ps. 36. 13. compensatū. Est etiā Kametz chatuph loco Kibbutz, כְּלִיל finiūtur, Ps. 72. 20. כְּסֹת operti sūt, Ps. 80. 11.

FUTVRVM II.

Fit à Præterito, Media! &c. יְפָקֵר תְּפָקֵר
gutt. vel רְחֵם misericordia afficietur, Pr. 28. 13. תְּבִנֵּה benedicitur,
Ps. 128. 4. Terminatio zere in יְרֻדָּה turbina abripitur, Hos. 13. 3. Anomalum est,
וְכַחֲנָה sociabitur tibi, Psa. 94. 20. Dagesch
etiā ex litera schevata exclusū in שְׁבָדָה
quæraris Eze. 26. 2. Cū Kametz chatuph,
וְכַחֲנָה occidemini, Ps. 62. 4. Compensatio
Dagesch, שְׁרָשָׁה eradicentur, Iob. 31. 8. Ex
verbis 4. literarum וְשָׁעָה oblectabimini, Ies. 66. 12. Ex Monosyllabis, futurum,
וְיָרַע vociferatio agitur, Ies. 16. 10. חַלְלָה reformabuntur, Iob. 26. 5. תְּרוּמָה exal-

CONJUGATIO

INFINITUM פְּקֻדָּה
PARTICIPIUM

Præsens.

Sic פְּקֻדָּה לְקַדֵּשׁ sublatus, אֲכֵל con- | &c. sumtus, &c. Alij referunt eiusmodi ad præteritum vel volunt esse nomina verbalia.

Ad finita ה refertur, וְרֹה ventilatum, Ies. 30.24. Et וְהַוָּה, & quod dispersum fuerit, Ies. 59.5.

PARTICIPIVM

Præteritum.

Cum Kametz chatuph, | &c. מִפְקָד מִפְקָדָה rubricatus, Nah. מִאֲדָר

2.3. Media radicali מִנְרָאָר benedictum, Psal. 113.2. Fœm. in מִעְלָתָה teetus, Cant. §. 14. mediâ gutturali מִבְּעָרָת accensus, Ier. 36.22. sic מִבְּרָבָת benedicta, Deut. 33.13. Ex quatuor literis מִכְּרָבֶל paludatus, I. Par. 15.27.

Ex

HITHPAEL.

Ex monosyllabis, מְרוּמָה exaltatum,
Nehem. 9. 5. מְחֻלָּל dolore affectus, Ies.
53. 5. insanus factus est, Eccl. 2. 2.
Et plur. Psalm. 102. 9. Fœm. מְנַלֵּה vol-
lutatum, Ies. 9. 5. plurale מְנוֹרָה ferrati,
ferrâ dissecti, I. Reg. 9. 7. Fœmin. in
redditione redux, redire facta, Eze. 38. 8.

Finita נ. מִמְצָא. Hinc sunt מִקְרָא voca-
tus meus, Ies. 48. 12. מִמְלָאִים impleti,
Cant. 5. 14. מִסְלָאִים æstimati, Thren. 4. 1.
מִטְפָּחוֹת impurata, Eze. 4. 14. resar-
ta, Ios. 9. 5.

Finita ח. מִנְלָה. Prov. 27. 5. Exciden-
te Dages, מִזְרָה expansum est, Prover.
1. 17.

CONJUGATIO Hithpael.

Formatur hæc conjugatio ex Infinitivo Piel, addita syllaba characteristica
הַת : quæ in participio & futuro ob-

F ivij

CONJUGATIO

præpositas alias formativas Temporis,
excluditur, ut מתקדר pro מתקדר: & מתקדר
pro מתקדר. Aliquando litera n tollitur, quū
euphoniae causa in primam radicalem
contrahitur, ut מרכר sermocinans, pro
מתרבר: Num. 7. 89. & sic ante v & n, & a-
lias, ut postea patebit. Deinde si thema
incipiat à ס pure aut misto, tum ipsum
ס medium inter n & n collocabitur, ut
השפר pro התשרנ. Sed post i mutatur in
ג, אודבר, Ps. 105. 17. chald. & post x in v. Affe-
ctio Dagesch & terminationis eadem est
qua in Piel. significatio hîc præcipue reci-
proca, ut התנול magnificent se exhibuit,
sive verè, sive simulatè. Interdum freque-
tativa, ut תְּהִתְּ itavit. Quædam simpli-
citer significant utalia in Kal, ut נְפָלָת
oravit.

PRÆTERITVM.

נ in נ mutatur in | אתחבר התפרקה | התפרקת התפרקת
conso ciavit se, 2. Paral. | התפרקת התפרקת |
20.35.

HITH PAEL.

20. 35. Compositam formam התפזרת
habet ונכפר & expiabitur ex נכפר
הtcpcer & Sic fœm, compositum ex
Hophal חרשנָה pinguefiet, Ies.34.6. Est
etiam chirek in penultima, ut והתגלהתי
& magnificum ostendam me, Eze.38.
23. Syncop. והנהמתה. & consolabor me,
Eze.5.13. pro התנהמתה. Ex forma Hophal
est התפזר recensiti fuerunt, Num.1.47.
Et ex Pūhal est והתגלו שׁוּעַ & concutiantur.
Ier.25.16.

In incipientibus à, tria specialem
anomaliam habent, prima radicali Iod
in Vau mobile commutata, ut à עִד fit
עֲדָה. Sic התופר, התוכח, התווח. Sed נְסָרָה erudien-
tur Eze.23.48. pro נְטוֹסָרוּ.

Monesyllaba simplicia. התפונן התפוננה
Ad formam analogam ח' רבוננות &c.
est העטידנו in viaticum accepimus, Ios.9.12. Sed cū mutatione
& transpositione characteristicæ n.

C O N J U G A T I O .

Monosyllaba geminata.

Hic אשׁוֹלֶל in prædam

dediderunt se, Psal. 76.6.

cum metathesi ת, & ה mutato in נ.

Finita נ.

Per syncopem ת, & ex

Hophal compos.

polluta est, Deut. 24.4. Ad formam finitorum ה, est והתנפיה & prophetabis,
Sam. 10.6. נ in commutato.

Finita ה.

Converso, in i consu-

nam est confessus

fuit, Levit. 5.5. Sed ה thirdam radica-
lem duplicat, & duplicata prior ver-
titur in consonam, ut חותש incur-
vavit se, Eze. 46. 2. transposito ת, &
Dagesch omisso. Interdum in penult.
est chirek, חתרפיה remissè geriste, Prov.
24.10.

F V T V -

HITHPAEL.

FUTVRVM PRIMVM.

Exidente Dagesch, התפרק התפרקן
gloriare, EXO.8.9. התפרקן התפרקן
Aliquando est termina-
tio Pathach, ut in Piel.

Monosyllaba simplicia. התפונן חתפונני
Ex terminat. Pathach התפוננו התפונננה
est clang, Psal. 60.10. cum propter revocatum
accentum cursitate, Ier. 49.3.
omissa transpositione n. *Monosyll. gemin.*
הסתובב. *Finita* נ. נ. התמצע. *Finita* ח. הנלהח. Per
apoc. egrotum age, 2. Sam. 13.5. Huc
purificate vos, les. 1.16. אַחֲרֵי, charact.
in primam radic. contracta.

FUTVRUM II.

Sæpè est termin. Pathach. התפרק התפרק
Irregulare est ותתצב & התפרק התפרקן
אתפרקן

CONJUGATIO

stiterat se, exod. 2.4.

Vide Thes.Dn.Buxt.

Monosyllaba simplicia.

וְתִפְקֹרָה תְּתִפְקָרָנָה
וְתִפְקֹרָה תְּתִפְקָרָנָה
וְתִפְקֹרָה תְּתִפְקָרָנָה

וְתִבְגַּן & יְתִבְגַּן. Sic וְתִמְצֵא:
וְתִתְלַחַת & יְסֻתּוּבָכָב. Sed defectivum est
pro וְשִׁתְחַווּ Gen. 48.12.

INFINITUM. חתפָךְ

חתנלה: חתמאח הַתִּמְצֵא: הַסְּתּוּבָכָב: הַתִּבְגַּן:
vel חתנלה: חתמאח הַתִּמְצֵא: הַסְּתּוּבָכָב: הַתִּבְגַּן:
vel חתנלה: חתמאח הַתִּמְצֵא: הַסְּתּוּבָכָב: הַתִּבְגַּן:

PARTICIPUM

Præsens.

מתפרק מתחפה : וְסַוְתָּה

מתנלה: מתמאח; מסתובכ; מתבגן Sic

Horum temporum anomaliæ tum ex præcedentibus, tum etiam ex Conjugatione Piel facile posse sunt dñjudicari, ideoque integræ paradigmata ponere superfluum fortè fuisset. Et hactenus de Verbo, & simul etiam Participio.

S EQUERENTUR iam reliquæ orationis spates, ADVERBIIUM, CONJUNCTIO, PRÆPOSITIO, INTERJECTIO, Hebræis dictæ מילות dictiones, vel Particulæ: sed de ijs hoc in

in genere monuisse sufficiat. Si ex Grammatice Latina nosti, Non, esse adverb. negādi, Si, coniunct. conditionalē, Super, Præpositionem, Vx, esse interjectionem minantis: idem indicabis de נְ; אֲ, לְ, הָ. Et sic de similibus.

In specie autem observa, esse aliquas particulas inseparabiles: *Adverbia* נָם, an? בָּת, sicut, sic, ab initio vocibus adhærentia. A fine unum est הָ, he locale, voci penacutæ adiunctum, Versus, ad locum denotans. *Coniunctiones inseparabiles*, copulativa וְ, וְ, etiam, præterea: causalis וְ, quod, quia, nam.

Præpositiones inseparabiles, בְּ [ex יְבָ] in, cum, per, בְּ secundūm, iuxta, circa circiter. בְּ ad, [ex אֶלְ] כְּ, à, abs, de, e; *Præcomparativè*, & post se semper habet Dagesch forte, si locū habeat, ex יְמָה desuntum.

Interiectio inseparabilis, נִ, ô, Nominib. præfixū.

Atque hæc de *Etymologia Pueris sufficientia*: non quidem quod hic ipsis subsistendum esse iudicem; sed ut hisce ad statum scholarum nostrorum accommodatis principijs, ad accuratissimam Grammaticam PETRI MARTINII, & omnibus Hebraorum Gazis referissimam Thesaurum DN. BUXTORFII, Hebraæ Linguae restauratoris optimi, manu piâ & fideli eos deducerem.

Libet tamen *Coronidis loco*, paucula de *Mutazione Punctorum vocalium subiwcere.*

Regula I. Crescente numero syllabarum decrescit quantitas punctorum.

I I. Causæ mutationis punctorum sunt potissimum sex. 1. ob guttur. literas: 2. ob labiales. 3. ex accentu. 4. ex incremento consonantium. 5. ex formatione & constructione. 6. ex punctorum affinitate & concursu.

I I I. Particulæ inseparabiles cum extrudunt He haiediah, punctum illius suscipiunt, ut בְּמַעַן pro בְּמַשְׁפֵט. Sic בְּמַעַן.

I V. Præpositio ל ante vocem penacutam habet Kametz, ut לִמְיָד ad aquas, Gen. 1.6.

V. Vau חֲבֹר, id est copulationis seu copulativum, coniungens duas partes orationis similes, habet Kametz, ut תְּהִוֵּת וּבְכָהוּ, Gen. 1.

VI. Vau הַפּוֹל, id est conversionis seu conversivum, quando præteritum vertit in futurum, retinet suum scheva, aut mutat ex supra notatis regulis generalibus: quando vero Futurum vertit in præteritum tum habet Pathach sequente Dagesch; nisi sequatur gutturalis, tum enim habet Kametz. Vau etiam ante verba sœpè est cum Kametz ob

accen-

accentum, &c. De reliquis edocebere in
Syntaxi.

VII. *Regimen* seu status constructivus, id est
relatio nominis ad nomen sequens in geni-
tivo positum, ut **ה** fœm. mutat in **ת**, ita præ-
cedens Kametz in Pathach, ut **תורת יהוזה**.

VIII. Monosyllaba habentia Kametz, mu-
tant illud in regimine in Pathach, ut **שר שלום**;
princeps pacis. Quæ verò desinunt in zere,
illud mutant in Segol, ut **שם יהוזה**.

IX. Dissyllaba habentia duplex Kametz,
vel aliam quamvis vocalem longam gemi-
nam, aut diversas etiam, modò longæ sint,
mutant in Regimine priorem in Scheva,
posteriorem verò in Pathach, ut **רכבר יהוזה**.

X. Regimen dualis & plur. numeri pro-
רְבָּיִם, habet **רְבָּיִם**, & Kametz secundæ syllabæ
mutat in scheva, ut scheva primæ syllabæ
pluralis integri in Chirek, ne duplex scheva
ab initio concurrat. In nominib. verò quorū
singularia habent ab initio segol, pluralia in
Regimine habent sub prima Pathach, ut
מלכְּיִדְבָּרִי.

*Tantum de Mutatione punctorum ad capium
rudiorum.*

DE NOTIS ARITHMETICIS.

Alphabeti literæ etiam numerorum
notæ sunt (ut capitum biblicalorum
& Psalmorum distinctiones ostendunt) quos hoc modo exprimunt.

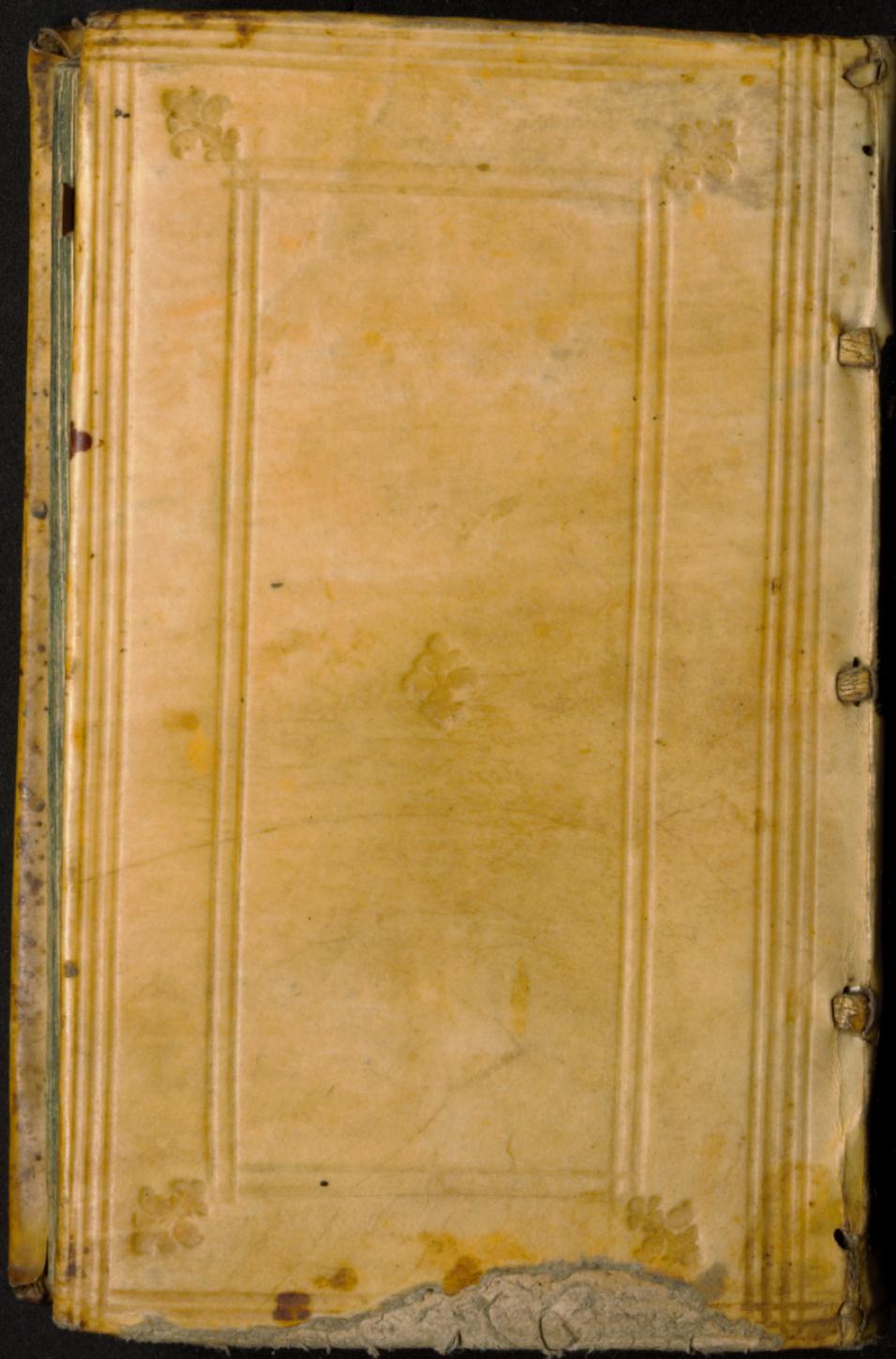
א ב ג ד ה ו ז ח ט	9 8 7 6 5 4 3 2 1	Monadice
כ ל מ נ ס ע פ צ	90 80 70 60 50 40 30 20 10	Denary
ק ר ש ת ר מ ז פ צ	900 800 700 600 500 400 300 200 100	Centenary

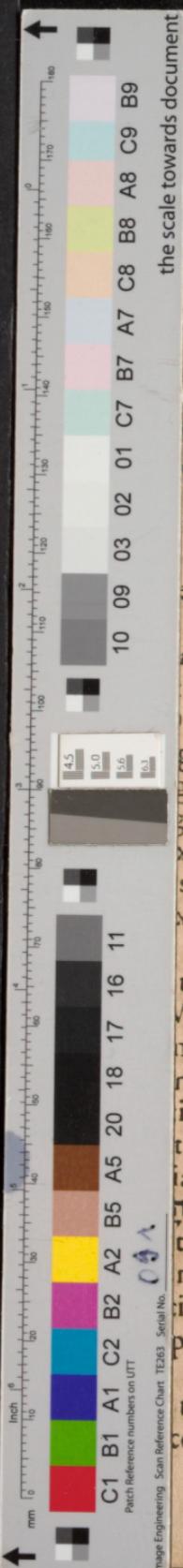
Ultra decem, Monadicos & denarios conjungunt, hoc modo: י.ג. 11. ב. 12. י.ג. 13. &c. ב. 21. ב. 22. ב. 23. &c. denario semper precedente.

Psalms. 113. 2.

יְהִי שָׁם יְהוָה מֶבֶר
מַעֲתָה וְעַד עֹלָם

Viv. Lingüisticae tabula
foliis suis in folio 2.

editur analogia conjugandi
tanquam species suo gene-
turque quot modis ea ab a-
is autem anomalia fit du-
Verbum constat ex aliqua
escentium 'י נ נ; vel quòd
deficientem habet , unde
ia vel *Defectiva* appellantur.
hematis literæ quiescentes
eficiens , altera *Quiescens*.
gò Grammatici faciunt di-
gulas Conjugationes tradu-
gationum reciprocis amba-
xhibent. Ex illis se absque
shic labor est. Ego hæc o-
xplico, compendio utili &

thematis literâ, duo vulgò
Verborum à , alterum ab
nus recipio : De altero, quia
mporis anomaliam conti-
iam in eo prorsus analoga-
tionem pono cap.13. Sunt
iant , Quiescentium primâ
ג Ambulavit. Sed id præ-
t. Nam quòd ab eo dedu-
mperativum הַל, Futurum
it , eorum thema est הַל, cu-
ppressa in הַלְכִי Abducito,

thematis literâ tria faciunt
cer vel à' vel à' vel à' inci-
pien-